

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 7/2003 - 48 pàgines
Sessió ordinària del dia 12 de juny del 2003

El dia 12 de juny del 2003, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 27/2003, que és el següent:

1- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, a la Declaració d'utilitat pública i necessitat d'ocupació dels terrenys, i eventuais drets patrimonials, afectats pel projecte núm. 224.3 "Desviació d'Encamp: Rotonda d'enllaç amb la carretera general núm. 2 a la zona del Mirador. Parròquia d'Encamp."

2- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, a la Proposta de declaració d'alienabilitat d'un terreny limítrof a la C. G. núm. 3 a la travessia de la Cortinada.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei sobre el contracte de treball.

4- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995.

5- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del patrimoni cultural d'Andorra.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General,

respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Alís Font
M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré
M. I. Sr. Patrick García Ricart
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sr. Jordi Mas Torres
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle
M. I. Sr. Antoni Riberaigua Sasplugas
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Mònica Codina Tort, Ministra de Salut i Benestar; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Jordi Serra Malleu, Ministre d'Ordenament Territorial i Xavier Montané Atero, Ministre de Cultura.

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat les absències del Sr. Francesc Casals Pantebre per motius de salut, i del Sr. Josep Areny Fité per motius familiars.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

El Sr. síndic general:

S'obre la sessió.

Passem, doncs, tot seguit al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, a la Declaració d'utilitat pública i necessitat d'ocupació dels terrenys, i eventuais drets patrimonials, afectats pel projecte núm. 224.3 "Desviació d'Encamp: Rotonda d'enllaç amb la carretera general núm. 2 a la zona del Mirador. Parròquia d'Encamp."

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 11/2003 del 24 de març.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata hi ha presentat una esmena a la totalitat que ha estat registrada i publicada en el Butlletí número 13/2003 del 28 de març.

Exposa l'esmena el Sr. Miquel Alís Font del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Teniu la paraula Sr. Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata està d'acord en tirar endavant expedients d'expropiació sempre que abans no s'hagi pogut arribar a un acord amb els propietaris afectats, que aquest acord no sigui perjudicial per a l'Administració i que l'obra sigui d'interès públic tal com ho és l'execució de la rotonda d'enllaç de la desviació d'Encamp amb la C. G. núm. 2 a la zona del Mirador.

L'expedient d'expropiació que ens ha fet arribar el Govern consta de deu propietaris afectats dels quals un i mig -segons paraules del Sr. ministre- no va... o no van estar d'acord en firmar un conveni de cessió dels terrenys necessaris per a la realització de l'obra.

El Grup Socialdemòcrata lamenta que no s'hagi pogut arribar a un acord amb tots els propietaris i lamenta més encara que aquesta obra no estigui ja realitzada. A tal efecte vull recordar al Govern que la majoria de les cessions de terrenys per la desviació d'Encamp les va negociar el comú d'aquesta parròquia i es van signar amb el Govern el març del 1995, fa més de vuit anys!

Dit això, el Grup Socialdemòcrata ha presentat una esmena a la totalitat a la declaració d'utilitat pública i necessitat d'ocupació dels terrenys afectats pel projecte núm. 224.3 per considerar l'obra que vol realitzar el Govern incompleta i perillosa.

Incompleta per no tractar, ja des d'ara i correctament, la requalificació de la C. G. núm. 2 des de la rotonda objecte del debat d'avui fins a l'avinguda de Rouillac, cosa que facilitaria la modificació i millora de l'accés al carrer del Mirador tant des del punt de vista del trànsit rodat com peatonal.

Incompleta també per no constar en la documentació que hauria d'acompanyar l'expedient d'expropiació els plànols del traçat de les vies de circulació, dels passos peatonals, etc., cosa que permetria als consellers generals d'adonar-se si l'obra que el Govern vol realitzar a la zona és la correcta i necessària o només un "nyap" per sortir del pas.

Perillosa pels peatons que vénen del carrer del Mirador, tal com he dit anteriorment, però també pels nombrosos peatons que baixen de la zona del Funicamp i de la carretera dels Cortals que es quedaran sense voravia i continuaran

passant per la carretera amb el molt elevat grau d'inseguretat que això comporta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir ara o al final? Al final?

Bé, doncs, passarem la paraula als grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt? Cap intervenció?

Pel Grup Parlamentari Lliberal? Cap intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha cap intervenció, el Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La construcció de la rotonda d'enllaç amb la C. G. núm. 2 a la zona del Mirador, parròquia d'Encamp és una obra de màxima prioritat per al Govern. Veig

-sentint les paraules del Sr. Alís- que també és una prioritat pel Grup Socialdemòcrata, i sentint les seves paraules només li voldria contestar a varis dels punts.

Dir-li, primerament, que aquesta obra és una millora... és una gran millora per a la parròquia d'Encamp i també per a Andorra en general, i li recordaré que aquest punt és un punt negre, és una corba que té uns vuit metres d'amplada, quan normalment aquesta carretera hauria de tenir-ne vint.

Aquesta rotonda, per a nosaltres també, millorarà tot el que és la descongestió de tots els col·lapses circulatoris que pot patir Encamp.

Com ell diu -i no estic d'acord amb ell- és quan parla del perill dels peatons i explicaré per què.

Millora també la seguretat i la qualitat de vida de la gent que en aquest moment viu a Encamp sobretot traient tot el trànsit rodat, tot el trànsit pesat de camions i autocars del centre de la vila d'Encamp.

Quan ell ens parla de totes les voreres i la discontinuïtat de les voreres -que ja vam parlar a la sessió de preguntes del dia 13 de març del 2003 en aquesta Sala, només li podria dir que és un fet que nosaltres aquí en aquesta Sala parlem i demanem per la utilitat pública d'aquesta obra i no portem a dins dels nostres expedients d'expropiació el que són els

projectes constructius. Ell veuria que en el projecte constructiu, el que ell diu de la continuïtat de la vorera com de la voravia del costat del carrer del Mirador, en aquest plànol que ell té és un fet que no continua, però per contrapartida això en un projecte constructiu se'n donaria compte de què a través d'unes escales sobre la zona exterior de la corba podria tenir accés al carrer Mirador.

També dir que en aquest indret en la corba que tenim actualment tampoc no hi ha vorera... els peatons no poden passar sinó que tenen de passar pel mig de la carretera tot i que hi ha un camí d'accés, una mica en la part de baix que la seva accessibilitat també és una mica aleatòria perquè la seva pendent és molt forta.

En aquest projecte els peatons podran passar a través d'un pas zebra i passar per l'interior de la corba fins a la zona del Funicamp. I, així es podrien recordar molts altres punts a favor d'aquesta obra.

No m'estendré més i només demanar en aquesta Sala la utilitat pública d'aquesta obra perquè les ganes del Govern és de començar al més aviat possible aquesta obra.

Només dir, per acabar, que el punt de vista de les expropiacions és un fet que jo en aquesta Sala vaig dir que teníem l'acord... -i hi ha deu propietaris que estan afectats- i que nosaltres teníem l'acord de quasi tots d'ells. Ha estat impossible arribar a un acord. A nosaltres ja ens hagués agradat haver arribat a un acord per començar les obres ja que aquestes obres ja havien d'estar acabades.

És un fet que és un punt negre; és un punt que el Govern ja fa temps que ho té a la seva cartera per poder-hi treballar i si aquesta Sala em permet la utilitat pública, i si més endavant podem disposar de tots aquests terrenys, vulgui creure que des del ministeri donarem a l'obra la màxima prioritat possible perquè, almenys, esperem que aquest hivern ja es pugui circular correctament sobre aquesta zona.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Donaré un altre torn d'intervencions als grups.

Sí, Sr. Miquel Alís del Grup Parlamentari Socialdemòcrata teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No em voldria allargar molt perquè d'aquest tema ja n'hem parlat -com ha dit el Sr. ministre- aquí en aquesta Sala.

Nosaltres no volem -tal com ha dit el Sr. ministre- treure els autocars d'Encamp... no els volem treure els autocars... els camions potser sí, els que no es paren a Encamp ja ens va bé que no passin per Encamp, però tal com vaig demanar

al Sr. ministre, jo li vaig demanar directament que hi hagués una via d'accés directa a Encamp perquè justament el que no podem fer amb una desviació és treure tota la gent d'Encamp. És a dir, Encamp ha de continuar vivint, i justament aquesta via d'accés, a mi no em consta que hi sigui -aquesta via directa d'accés a Encamp.

I, és per això, doncs, que trobo que aquest projecte és incomplet.

Que és una millora per a la zona?... segur! Però, que és incomplet també.

Quan em diu el Sr. ministre que les voreres les poden acabar amb unes escales, etc... però, jo veig cada dia les senyores que baixen -i senyors també cada dia més- amb el cotxet del nen petit que el porten a l'escola, jo no veig com baixaran les escales. Els minusvàlids tampoc no veig com baixaran aquestes escales.

És a dir, que és per això que dic que és una obra incompleta i ja que anem a utilitzar la Llei d'expropiació, a mi m'hagués agradat que s'hagués fet una obra molt més completa i acabada, i l'haguéssim votat tots com hem fet d'altres vegades amb lleis d'expropiació.

És tot. Sr. síndic, gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt alguna intervenció?

Pel Grup Lliberal?

Sí, Sr. Antoni Martí.

El Sr. Antoni Martí:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Lliberal no ha intervingut en el primer torn des del punt de vista que, en definitiva, a nosaltres ens semblava evident que... i ha sigut una sorpresa anunciada ja que hi havia una esmena a la totalitat al punt número 1 de l'ordre del dia. Com a sorpresa igualment, des del punt de vista que a ningú se li escapa -independentment del processaments polítics- que tal com està avui en dia la

carretera general núm. 2 a la sortida a la zona del Mirador, això sí que és un "nyap". El que no serà un "nyap" serà la rotonda que es farà, i per això jo entenc que per a mi -i pel silenci si em permet el Grup Mixt, aprovarà les meves paraules- un "nyap" és deixar-ho com està ara i, en definitiva, amb tot el respecte dir que no veiem que cap dels arguments que ha esgrimit el Sr. Miquel Alís puguin convèncer al grup parlamentari de la bondat de votar aquest punt de l'ordre del dia, el número 1.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Un altre torn d'intervenció?

Sí, Sr. Miquel Alís, pel Grup Solcaldemòcrata teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, Sr. síndic.

La meua intervenció no era en cap manera per convèncer al Grup Lliberal... ja ho sabia que no els convenceria, eh?...

És tot Sr. síndic.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Antoni Martí pel Grup Lliberal teniu la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Sí.

Si se'm permet, i de forma molt educada, la intervenció del Sr. Miquel Alís és encertada.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Si no hi ha cap altra intervenció, doncs, procediríem a la votació de l'esmena.

Doncs, us recordo que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena i, per tant, aprovació de la Proposta de declaració d'utilitat pública.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No
M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No
M. I. Sr. Antoni Riberaigua Sasplugas : No
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No
M. I. Sr. Patrick García Ricart : No
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : No
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

Vots a favor, 5; vots en contra, 21.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat queda desestimada l'esmena i declaro aprovada la Proposta de declaració d'utilitat pública.

Passem al punt següent de l'ordre del dia.

2- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, a

la Proposta de declaració d'alienabilitat d'un terreny limítrof a la C. G. núm. 3 a la travessia de la Cortinada.

Aquesta Proposta fou publicada en el Butlletí número 15/2003 del 10 d'abril i el Grup Parlamentari Socialdemòcrata hi ha presentat una esmena a la totalitat que ha estat publicada en el Butlletí número 21/2003 del 6 de maig.

El Sr. Miquel Alís Font del Grup Parlamentari Socialdemòcrata exposa l'esmena.

Teniu la paraula Sr. Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha presentat una esmena a la totalitat a la Proposta de declaració d'alienabilitat d'un terreny limítrof a la C.G. núm. 3 a la travessia de la Cortinada.

Basem aquesta esmena en els següents fets: no podem acceptar l'informe de taxació de la permuta elaborat per l'Estudi d'Arquitectura Josep Adserà Grifé núm. 08/1002/GA/2 de data 2 d'abril de 2003.

En el paràgraf IV/I "Identificació dels solar", pel que fa al solar públic hi ha un error en l'apartat "Descripció i Superfície".

Quant a la descripció, la parcel·la cedida pel Govern consta únicament del terreny edificable sense incloure la superfície de la voravia que és part de la parcel·la i d'ús públic.

Quant a la superfície, amb la rectificació anterior, passem d'uns 40 m² a uns 80 m².

Pel que fa al solar privat, la superfície és d'uns 40 m² incloent-hi, aquí sí, la voravia.

Considerant que el valor de les dues parcel·les suara esmentades és el mateix, ja que es troben l'una i l'altra en la mateixa zona, ens trobem que el solar públic té un valor del 100% més elevat que el del solar privat.

Segons l'article 105 del Codi de l'Administració aquesta permuta no es pot realitzar ja que la diferència de valor entre els béns permutats és superior al 50%.

Dit això, considerem que s'haurien, des d'avui, d'establir uns criteris de taxació per acostar-se al màxim a la realitat i, doncs, evitar que errors com aquest no es puguin tornar a produir.

D'altra part, considerem que el Govern s'ha avançat, com ja és costum al nostre país, a la decisió del Consell General.

Primer, efectuant un pagament de quasi 105.000 euros en concepte d'indemnització d'una borda; segon, donant la conformitat al nou projecte de construcció d'un edifici edificat en part sobre una parcel·la encara avui propietat de l'Estat, i encara més, sense la perceptiva i anterior autorització del Comú d'Ordino autoritzant l'adjudicació definitiva de l'enderroc de la borda sota la modalitat de contractació urgent el 6 de març d'enguany amb un termini d'execució d'un mes (BOPA núm. 22 del dia 12 de març del 2003).

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir ara?

Sí, senyor ministre... al final?

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Mixt alguna intervenció?

Sí, Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, únicament per tal de què per part del Govern se'ns identifiqui si realment hi ha aquesta diferència de metres per quant és un requisit previ de validesa de tot el que avui anem a analitzar, el fet de què l'informe tècnic realment analitzi més que a l'empara de l'article 105 -que fa referència als béns comunals- a l'empara de l'article 88 del Codi de l'Administració -les bases de l'article són les mateixes, però la diferència és un informe, l'informe de la taxació és judicial -el del 105- i, en canvi el del 88 és un informe tècnic.

Per tant, agrairíem des del Grup Mixt que se'ns aclarís aquesta diferència de metres perquè llavors sí que això vinculària la nostra decisió al respecte ja que influència de forma global el dictamen pericial.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Grup Lliberal cap intervenció?

Doncs, el Govern té la paraula.

Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

En data del 10 de setembre del 2002 es va signar un conveni entre el Govern i entre els Srs. Coma Pons, i Adellach de Casa Quima de la Cortinada. Posteriorment amb data del 2 d'abril del 2003 es va signar un altre document d'esmena d'error amb transcripció de polígons al conveni abans esmentat.

Els referits convenis es van signar posteriorment a l'altre conveni de permuta de data del 4 de juny del 2002 entre el Quart de la Cortinada i els Srs. Coma i Adellach per l'eixampla del carrer anomenat: Cap del Carrer, limítrof a la borda del Sr. Adellach.

Una vegada efectuada aquesta permuta la superfície total de la propietat de Casa Quima és de 140,36 m².

En aquests terrenys està afectada per l'eixampla de la C. G. 3 una parcel·la de 39,31 m²: 17,22 m² per la calçada i 22,09 m² per la voravia. La superfície neta de la parcel·la de Casa Quima que en resulta és, doncs, de 101,05 m², amb un pronunciat esbiaix respecte a la C. G. 3 i una forma irregular. Amb aquestes condicions i tenint en compte la forma de dimensions de la parcel·la resulta que el seu aprofitament edificable queda sensiblement reduït i/o malmès.

Segons l'article 10.3 de la Llei d'expropiació aprovada pel Consell General els dies 2 i 3 de setembre del 1993 quan l'expropiació impliqui la necessitat d'ocupació de solament una part de la finca de manera que al propietari li pugui resultar antieconòmic o inaprofitable la conservació de la part restant. Aquest pot demanar que l'expropiació compregui la totalitat de la finca. D'acord amb un informe de taxació preparat per l'arquitecte Sr. Josep Adserà de la zona on s'ubica aquest terreny, els valors de l'oferta varien entre 54,09 i 60,10 euros/pam², amb una mitjana de 57 euros/pam². I el valor de l'immoble afectat és de 104.631,21.

Per a l'aplicació d'aquests preus unitaris, en el cas de què el Govern hagués hagut de procedir a l'adquisició total dels béns de Casa Quima, en aquest sector el cos de l'operació hagués estat el següent: el preu de terreny de 140,36 m² × 25 pams² × 57 euros el pam² faria una quantitat de 200.013 euros, i el valor de l'immoble afectat de 104.631,21. El cost total de l'operació hagués estat de 304.644,21.

A aquestes indemnitzacions caldria afegir la indemnització derivada de l'ús de Casa Quima que fa de la Borda, una superfície construïda de l'ordre dels 175m² i un potencial com assecador de tabac d'unes 7 o 8 mil mates; i, des de l'era annexa, i que podria fer arribar el cost de l'operació als voltants dels 350.000 euros.

Amb el conveni signat entre el Govern i Casa Quima es contempla la cessió per part del Govern d'un terreny de 40,47 m² i d'una indemnització de 104.631,21 per l'enderroc de la borda.

Aquesta cessió -tal com s'indica en el mateix conveni- queda condicionada la preceptiva declaració d'alienabilitat per part del Consell General. És a dir, que les dues opcions que es va plantejar el Govern per a l'obtenció dels terrenys afectats per la C. G. núm. 3 i l'enderroc de la borda que sobre els mateixos està construïda foren: indemnització a Casa Quima per la totalitat del seu terreny -de 350.000 euros-; indemnització a Casa Quima per l'enderroc de la borda -104.000 euros-; i, cessió de la parcel·la del patrimoni nacional -de 40,47 m².

Aquest terreny pertany al patrimoni nacional segons el contracte de transacció i permuta signat entre el Govern i el Sr. Daniel Coma Areny Rufó, en data del 9 de novembre del 2000, i que el Consell General aprovà la declaració d'alienabilitat i permuta en la sessió del dia 29 de desembre del 2000. La superfície total d'aquest terreny era de 120,51 metres dels quals la major part queda afectada per l'eixampla de la carretera general i únicament 40,47 m² queden lliures d'afectació. Aquesta parcel·la de 40,47 m² és d'una forma absolutament irregular. No té un aprofitament urbanístic possible si no va lligada a l'aprofitament conjunt amb els altres terrenys que l'envolten.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

S'obre un nou torn d'intervencions.

Sí, Sr. Miquel Alís per part del Grup Socialdemòcrata teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ara, examinant el plànol que tinc al davant meu, jo em dono compte, aquí, després

d'escoltar el Sr. ministre que el que dóna la casa aquesta dels Srs. Coma i Adellach a la carretera general, donen no 40 metres sinó 20 metres perquè els altres 20 són voravia i la voravia fa part de la parcel·la però queda d'ús públic.

En canvi el que donem nosaltres -el que dóna el Govern- entre el que és la parcel·la i la voravia donem uns 80 m² exactament, és difícil de medir i no ho he pogut medir, però un 5% per sobre o per sota, és això.

Llavors, és a dir, no és un 100% més que donem, és un 400% més que dóna el Govern, Sr. ministre.

És per això que el Consell General de cap manera no pot acceptar, doncs, aquesta permuta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt cap intervenció? No?

Pel Grup Lliberal?

Sí, Sr. Antoni Martí teniu la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Abans de tot, el que vull dir és que amb la meua intervenció no tinc cap intenció de convèncer al Sr. Miquel Alís. Per tant, en tot cas, el que exposaré és l'opinió del Grup Parlamentari Lliberal.

A veure, pel que fa referència a tots els procediments administratius, des del Grup Parlamentari Lliberal entenem que s'han complert tots escrupolosament, a saber el 88 del Codi de l'Administració i es compleix la Llei d'expropiació tal com ha dit el Sr. ministre. Amb això estem totalment d'acord.

Però, més important que això, i potser fent simplement una referència que, potser, és important que es digui, la veritat és que l'edificació que es proposa construir sobre aquests terrenys permutats queda evidentment condicionada -si ho he entès bé- a l'aprovació, com no pot ser d'altra forma, per aquesta Cambra, de l'aprovació, doncs, de la Proposta d'alienabilitat.

Però, simplement... -i ara simplement amb un comentari polític- una vegada això expressat, que nosaltres entenem que tota la legalitat vigent s'està aplicant amb aquest acte,

diguéssim, legislatiu, simplement un comentari polític per dir -i ara fent referència també al punt número 2 i lligant-ho amb el punt número 1, i lligant-ho amb el punt número 2, avui, també aquí a la Cortinada el que estem solucionant és un altre "nyap," de la mateixa manera que en el primer punt també ho estem fent.

I, en definitiva, jo penso que els ciutadans, independentment de polèmiques sobre el Codi de l'Administració, i que des del meu punt de vista estan tots respectats, tots saben de quina corba parlem, i de la millora que suposarà únicament per una cosa que esgrimia el Sr. Miquel Alís en el seu moment i segurament amb raó si parlava per exemple dels passos de vianants en la zona del Mirador, a la C. G. número 2, suposo que ja es dibuixarà en el seu moment. I jo el que sí li puc dir és que per la mateixa regla de tres, vostè òbvia dir una cosa que em sembla que tots ja hi estem d'acord, i és el fet de què amb aquesta permuta el que s'està millorant sensiblement -i això no ho coneix pas simplement el president del grup parlamentari sinó tots en aquesta Cambra- un punt negre molt important a la parròquia d'Ordino d'accés a les pistes d'Arcalís, a saber la borda de Casa Quima, la famosa corba que tots coneixem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Algun altra intervenció?

Sí, s'obre un nou torn.

Sí, Sr. Miquel Alís teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Per una vegada estem d'acord amb el Sr. Martí -poques vegades ens passa, però en aquesta sí- quan diu que és un punt negre -i jo reconec que és un punt negre i que s'ha de solucionar.

El que no pot fer l'Administració és donar 80m², doncs, a un veí i que ell ens en doni 20...

Llavors, hi ha un altre procediment, que aquí l'aprovaré tots, que és la Llei d'expropiació i, llavors, resoldrem aquest problema i estarem tots d'acord en resoldre'l el més aviat possible. Però, d'aquesta manera no es pot fer... mantinc que no es pot fer...

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt una altra intervenció?

Sí, Sr. Josep Garrallà teniu la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Aquí també tots estem d'acord en què és un punt negre i s'ha de solucionar però, Sr. Martí, s'ha de solucionar amb tota la legalitat del món.

I, el que hem demanat abans que és que si el Govern ens pogués explicar aquesta diferenciació de metres quadrats que hi ha aquí, aleshores tots podríem quedar tranquils... i, alguna explicació ha de tenir una vegada el peritatge està fet d'aquesta manera.

Si ens la pogués donar, Sr. ministre?

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal?

Sí, Sr. Antoni Martí.

El Sr. Antoni Martí:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A mi em sembla que la intervenció -ha volgut, suposo, el Sr. Garrallà- dient que nosaltres -conscientment- estem votant una cosa que entenem que és il·legal.

Vull dir... no li diré que faci atenció amb les seves paraules perquè vostè pot dir el que escaigui en aquesta Sala, no faltaria més, però sàpiga ben bé que el grup parlamentari quan vota alguna cosa en positiu és que està conscient... -ens podem equivocar- però, està conscient de què no s'està incomplint la il·legalitat.

Però, no voldria pas entrar en una polèmica amb vostè, Sr. Garrallà.

En tot cas, simplement en un to ja més, distés li diré que si en la primera intervenció jo no l'he pogut convèncer, en la segona intervenció ens hem ficat d'acord en una cosa que tots comprenem perfectament, i és que independentment del procediment que no compartim -i vostè em parla, Sr. Miquel Alís, de la Llei d'expropiació- nosaltres pensem que això està garantit en compliment de la mateixa, i com deia el Sr. Monegal l'article 88 del Codi de l'Administració celebri que jo i el Sr. Miquel Alís estiguem d'acord de què amb

això no es consta de fer política. Jo ho he dit en un sentit positiu i vostè ho ha recollit així, doncs, de què estiguem d'acord de què aquest és un punt negre.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Miquel Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Jo només voldria afegir a les paraules, doncs, que acaba de dir el Sr. Garrallà que si el Grup Lliberal vota, doncs, aquesta permuta és il·legal i estic totalment d'acord amb el que acaba de dir

el Sr. Garrallà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt.

Sí, Sr. Josep Garrallà teniu la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo no he dit mai que això fos il·legal. Jo he dit que ens donés una explicació, el Govern en aquest cas, per quedar tots més tranquils, en tot cas, pel dubte aquest que hi pugui haver aquí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. ministre d'Ordenament Territorial, per part del Govern.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies Sr. ministre... ai! perdoni... gràcies Sr. síndic...

La part que permutem nosaltres, Sr. Garrallà, és que permutem 39,31 m² de Casa Quima × 40... - i no em voldria equivocar- × 40,... perdoni que ara no... per 40 coma... pelats, eh? molt poca cosa de patrimoni nacional. Això és el que nosaltres permutem el dia d'avui.

Vol dir, quasi, quasi, metre per metre. L'única cosa que ha fet Govern és comprar, com s'ha fet a tot arreu, i dic "com s'ha fet a tot arreu" quan

hi ha una edificació. Comprar l'edificació, no el terreny.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Un altre torn pels grups parlamentaris.

Sí, Sr. Miquel Alís pel Grup Socialdemòcrata.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Aquí només tenim una diferència amb el que acaba de dir el Sr. ministre, i és saber si la voravia fa part o no de la parcel·la? A més, aquí, la diferència és aquesta. Si la voravia fa part de la parcel·la, la raó la tinc jo; si no fa part de la parcel·la, la raó la té el Sr. ministre.

És aquí. Només es tracta d'això.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Els altres grups? Cap intervenció?

Sr. ministre d'Ordenament Territorial vol intervenir?

Doncs bé, si no hi ha cap més intervenció passarem a la votació de l'esmena.

Us recordo que sí és sí a l'esmena, i no és no a l'esmena i, per tant, aprovació de la Proposta de declaració d'alienabilitat.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No

M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

El Sr. síndic general:

Si us plau... perdó...
Si us plau, silenci si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
M. I. Sr. Patrick García Ricart : No
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : No
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No

El Sr. síndic general:

Sr. Mas, heu votat?

El Sr. Jordi Mas:

Ja he votat.

El Sr. síndic general:

No.

El Sr. secretari general:

Si o no?
M. I. Sr. Jordi Mas Torres?

El Sr. Jordi Mas:

No.

El Sr. síndic general:

No?
D'acord. Molt bé.
Gràcies.
Sí, Sr. secretari si voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

Vots a favor, 5; vots en contra, 21.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat, doncs, queda desestimada l'esmena i declaro aprovada la Proposta de declaració d'alienabilitat.

Sí, Sr. Jordi Mas havíeu demanat la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, gràcies.
És una justificació del meu vot molt curta.

El Sr. síndic general:

Doncs, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.
El Grup Mixt hem votat amb tota consciència el que nosaltres consideràvem que la voràvia no formava part d'aquesta parcel·la.

Per tant, hem fet aquest vot i ens sap greu que el Govern no ens hagi contestat i aclarit, en tot cas, aquest punt, però sí que volíem que quedés constància d'aquest fet.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

És l'explicació de vot?
Per tant, doncs, passem al punt següent, el número 3.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei sobre el contracte de treball.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 44/2002 del 30 d'agost i l'informe de la comissió ha estat publicat en el Butlletí número 25/2003 del 23 de maig.

El Sr. Francesc Rodríguez Rossa del Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha presentat 24 reserves d'esmena.

El Sr. Joan Monegal Blasi nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa d'Interior n'exposa l'informe.

Sr. Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa d'Interior va examinar en el decurs de les reunions mantingudes el 10, el 17, el 24 i el 31 de març; el 28 d'abril; el 5 i el 12 de maig del 2003 el Projecte de llei sobre el contracte de treball i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de llei s'hi van presentar 136 esmenes: 113 per part del M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa; 21 per part dels M. I. Srs. Jordi Mas, Olga Forné, Josep Garrallà i jo mateix; i 2 per part del Grup Parlamentari Lliberal.

De les 136 esmenes presentades: 45 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 44 esmenes s'han transaccionat per unanimitat, 4 esmenes han estat retirades i 43 esmenes no han estat aprovades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, acabada la intervenció del ponent i abans de procedir al debat i a la posterior votació de les reserves d'esmena, demanaria al Sr. Francesc Rodríguez del Grup Socialdemòcrata si desitja debatre i votar les esmenes de forma conjunta, o no. Sr. Francesc Rodríguez?

El Sr. Francesc Rodríguez:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Si no hi ha inconvenient la proposta és fer el debat conjuntament i a l'hora de la votació li confirmo...

-els grups que, abans d'entrar a la Sala, li havia detallat- votariem per grups relatius a un mateix tema.

Si no hi veu inconvenient...

El Sr. síndic general:

D'acord.

Si no hi ha cap objecció, en tot cas...

Sí, Sr. Roc Rossell teniu la paraula.

El Sr. Roc Rossell:

Sí.

No hi hauria cap objecció en debatre la Llei en la seva totalitat, però sí que voldríem fer la votació agrupant en dos blocs.

És a dir, totes les esmenes presentades o reserves d'esmena presentades a excepció de la 52 i la 55. Sí, proposarien fer dos blocs... és a dir, totes les reserves d'esmena al primer bloc a excepció de l'esmena 52 i 55, i un segon bloc amb l'esmena 52 i 55.

El Sr. síndic general:

Bé, Sr. Francesc Rodríguez?

El Sr. Francesc Rodríguez:

A veure! Nosaltres... jo entenc, i nosaltres entenem de què els temes són tan diferents que és impossible votar per poder expressar fidelment el sentir de cada una de les esmenes, votar-ho així, en conjunt.

Per tant, o bé ho fem de la manera que li he suggerit o sinó penso que ho haurem de fer una per una, perquè sinó, no veig la possibilitat d'accedir a la sol·licitud del Sr. Rossell vist que són temes molt diferents i que nosaltres pensem de què no es poden votar conjuntament alguns dels temes que hi ha aquí, amb altres, relatius a les esmenes també reservades.

El Sr. síndic general:

Estic d'acord.

A veure! Per ser molt clars, el Sr. Francesc Rodríguez havia proposat de votar les esmenes en 13 blocs que serien les reserves: 27 i 28 per un costat; la 29; la tercera: la 42, 47 i 50; la quarta: 48 i 57; la quinta: 52 i 55; la sexta: la 59; la setèima: la 65; la número vuit: la 75 i 133; la següent és la número 76; la deu és la número: 79 i la 136; i la número 81, 82, 86 i 87 formen el grup següent; la dotze: la 93 i la 101; i l'última: seria la 107.

Doncs, jo, estic d'acord de què si no hi hagués un acord sobre la manera d'agrupar les esmenes s'hauria de procedir a la votació de totes les esmenes, una per una.

Sí, Sr. Antoni Martí teniu la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo afegint-me una mica i amb ànims... -parlant i consultant ara, en aquests moments, al Sr.

Rossell-, i amb ànims de no entorpir de cap de les maneres, que no és el nostre costum, el debat parlamentari. Em sembla que hi cabria la possibilitat, Sr. síndic, de què almenys es poguessin votar en un sol bloc les esmenes 52 i 55 de l'informe de la ponència, si ho he entès bé, que aquest estaria en aquest sentit, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Antoni Martí justament si aquestes dos esmenes, efectivament, són... el Sr. Francesc Rodríguez proposava de què es votessin conjuntament.

Doncs, la 52 i la 55.

Sí, perdó, Sr. Francesc Rodríguez haviu demanat la paraula prèviament.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Volia dir el que vós ja heu avançat de què dintre dels blocs, un dels blocs comparant aquestes dues esmenes, que són les que el Sr. Rossell ha demanat de votar a part.

Per tant, ja compliríem també la seva demanda i estic totalment disposat perquè ja ho havia proposat així abans.

Per tant... vaja! crec que no hi ha d'haver inconvenient.

El Sr. síndic general:

Exactament.

Sr. Roc Rossell?

El Sr. Roc Rossell:

Bé, jo amb ànim de no eternitzar aquest debat perquè, evidentment, debatre esmena per esmena ens portarà molt temps accepto la proposta.

Però, una cosa Sr. Rodríguez, amb coherència si vostè vol ser coherent i no vol acceptar la votació global com li he proposat, també aquí debatrem generalment esmenes que tenen un contingut molt diferent... vaja! no sé la seva defensa que farà de totes les seves esmenes, ja tindrem ocasió d'escoltar-la, però, també no hi ha raó de més que no es debatessin una a una.

Ara, també entenc que per comoditat de tots, per no fer aquest debat farragós i pesat i que s'allargui excessivament es pugui fer de la manera que vostè proposa.

El Sr. síndic general:

Bé, d'acord. Doncs, a veure si hi ha acord?

Sí, Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

La meua proposta era de debatre conjuntament, votació separada per grups.

Si vostè vol que les debatem una per una? Jo no hi tinc cap inconvenient tampoc.

Precisament era per agilitar el debat. Em sembla que hi estem d'acord, no?

Si és així no veig l'interès, ara, de canviar-ho.

El Sr. síndic general:

Si tothom està d'acord, doncs, tal com ho ha expressat el Sr. Rodríguez, doncs, proposaria que féssim el debat conjuntament de les esmenes i la votació amb els tretze blocs que he indicat abans.

D'acord?

Molt bé, doncs, procedim d'aquesta manera.

Doncs, passem directament al debat.

Intervé pel Grup Socialdemòcrata el Sr. Francesc Rodríguez per presentar les esmenes.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Intentaré ser breu en la defensa de les esmenes que he reservat al Projecte de llei sobre el contracte de treball. En l'anàlisi en comissió es van examinar la majoria dels casos de forma prou detallada com per pensar que es van aportar arguments suficients per a la seva aprovació. Els arguments, però, van caure en un sac sense fons i en la immensa majoria dels casos ens vam quedar sols en el moment de la votació. Avui intentaré que reconsiderin la seva postura

-evidentment, em refereixo a les esmenes que he reservat, no a les que s'han aprovat.

Per facilitar l'anàlisi de les reserves les he agrupat per temes específics o connexos. Així doncs, començaré per les esmenes 42, 47 i 50 -diem de què sempre ens referim a la numeració de l'informe de la ponència. Quan ens referim a una esmena sempre és relatiu al número que té en l'informe de la ponència.

Aquestes -la 42, la 47 i la 50- són relatives a la inclusió en el text articulat de referències a la possibilitat de permetre que determinades matèries es puguin regir també mitjançant el conveni col·lectiu. El fet que aquesta figura no estigui regulada directament en la Llei no vol dir que no s'hi puguin fer referències per tal que, el dia que es reguli -és a dir, de forma imminent, segons la majoria liberal- no calgui modificar el redactat de la Llei que estem analitzant, ja que són preceptes que hauran de ser-hi inclosos. Estem convençuts que, en una gran majoria de casos, a les petites empreses -i cal tenir en compte que a Andorra més del 90% de les empreses tenen menys de 10 treballadors- doncs, com deia, en les petites empreses no s'establiran convenis particulars per regular les relacions laborals, sinó que seran els acords assolits en el marc dels convenis col·lectius entre empresaris i treballadors els que les regiran. Per tant, aprovar aquestes esmenes no canvia en res els principis definits en la Llei, i sí que permet avançar-nos en preveure una regulació que serà aplicable quan es concretin en una altra norma les relacions col·lectives de treball.

Un cas similar al que acabem d'exposar és el que es dona amb l'esmena 29. En el capítol relatiu a les suspensions del contracte de treball es proposa afegir un cas en el que aquest quedaria en suspens: quan el treballador exerceixi, de conformitat amb la Llei, el dret de vaga. És una referència que pensem necessària perquè en el moment en què el dret de vaga quedi regulat de forma precisa, aquest principi haurà de ser inclòs també en la norma que ara estem analitzant -no podríem entendre que fos d'altra manera-; el fet que avui aquesta regulació del dret de vaga no estigui feta no és obstacle perquè es pugui fer referència al mateix en aquest text i evitar així una modificació posterior innecessària.

Entrant ja en l'apartat dels temes amb una transcendència superior pel que fa al fons ens hem de referir a l'esmena relativa a la supressió del comiat sense causa concreta i de forma específica a les assenyalades amb els números 81, 82, 86 i 87.

L'article 24 de la Carta Social Europea diu en l'apartat a) que les parts es comprometen a reconèixer -i cito-: "El dret dels treballadors a no ser acomiadat sense un motiu vàlid relacionat amb la seva actitud o conducta, o basat en les necessitats de funcionament de

l'empresa, de l'entitat o del servei." -aquí s'acaba la citació.

Nosaltres demanem que les previsions de la Llei s'adaptin a aquest principi.

En defensar l'esmena a la totalitat que vam presentar ara fa uns mesos ja vaig dir que els motius d'acomiadament causal previstos en el text del Projecte de Llei són prou amplis i nombrosos com per incloure la totalitat dels casos possibles d'acomiadament.

Deia també, que hi havia una excepció que era el caprici de l'empresari. No sé si es va entendre bé, però per exposar-ho de forma més gràfica afirmo que la decisió d'acomiar un treballador no ha de poder tenir cap relació amb els òrgans genitals de qui acomiada. I afegia, i mantinc, que continuar amb la figura del comiat sense causa concreta no afavoreix en cap manera l'exercici d'altres drets com poden ser el de sindicació o el de vaga.

És deplorable que la possibilitat d'exercici del dret al treball reconegut en la Constitució es converteixi, sense cap motiu si es manté el principi esmentat, en una qüestió exclusivament de preu com si es tractés de qualsevol article que podem comprar o vendre.

Abans de passar a un altre tema podríem exposar aquí també les esmenes 93 i 101 ja que estan, en part, relacionades amb allò que acabem de dir.

La primera inclou com a element essencial en els casos d'acomiadament justificat del treballador la necessitat d'aportar la prova de la causa al·legada perquè el comiat no pugui ser considerat improcedent.

Pensem que és un argument major per aportar major seguretat tant a l'empresari com al treballador en els casos de comiat justificat.

La segona, proposa la inclusió, com a causa de desistiment justificat del treballador, l'assetjament moral o sexual. Ens referim novament a la Carta Social Europea i al seu article 26 relatiu als drets dels treballadors a la protecció de la seva dignitat en el treball que es refereix explícitament als dos conceptes inclosos en l'esmena.

Un altre tema que aporta, al nostre entendre, una millora essencial al text de la Llei és el relatiu a les esmenes reservades número 79 i 136. En aquestes es regula de forma molt subcinta el Fons de garantia salarial i s'encomana al Govern el complement de la

regulació mitjançant les normes reglamentàries necessàries.

En aquest cas ens remetem també al text de la Carta Social i, concretament a l'article 25 que diu: "Amb vista a assegurar l'exercici efectiu dels drets dels treballadors a la protecció de la seva qualitat de creditors en cas d'insolvència del seu patró, les parts es comprometen a preveure que es garanteixin els emoluments dels treballadors que resultin dels contractes laborals o de les relacions laborals, a través d'una institució de garantia o de qualsevol altra forma efectiva de protecció."

Pensem que la creació del fons de garantia salarial que es proposa, en res desvirtua el text del Projecte de llei i que, al contrari, el complementa de forma essencial en preveure una solució a una situació de fet que no es volguda ni pel treballador ni per l'empresari, ja sigui la cessació temporal de l'activitat de l'empresa o la fallida d'aquesta. Amb la regulació que es proposa es garanteix al treballador el cobrament del salari en el primer cas i el pagament de les sumes degudes en el segon. Per aquests motius exposats demanem, doncs, també que es votin aquestes esmenes relatives al Fons de garantia salarial que hem reservat.

Les esmenes 52 i 55 es refereixen a les hores extraordinàries. La primera limita la quantitat d'hores extraordinàries i la segona, si bé proposa mantenir l'increment retributiu del 25% pel que fa a les primeres quatre hores treballades, l'augmenta lleugerament pel que fa a les següents. La finalitat que es persegueix amb aquestes esmenes és evident: que les hores que excedeixen el còmput normal siguin realitzades realment de forma extraordinària i no de forma habitual, tal com passa en algun sector. Pensem que aquesta seria una millora perceptible per al treballador i que només gravaria els patrons que utilitzen les hores extraordinàries com un instrument habitual en la gestió dels temps de treball dels seus empleats.

Altres mesures de millora general de les condicions del treballador proposades en aquestes esmenes reservades són les relatives a l'augment del període de descans per maternitat o per adopció -esmenes 27 i 28. Pensem que per a l'empresa no significaria cap trasbals aquest augment i que, en canvi, pot ser essencial per a la persona concernida, ja sigui la mare que vol estar prop del seu fill el màxim temps possible en els primers mesos de vida d'aquest, o el pare

que assoleix l'adopció d'un infant. Les esmenes que acabo d'exposar sobre descans per maternitat o per adopció i aquelles a què ens hem referit fa un moment sobre la necessitat de reducció de la realització d'hores extraordinàries, cal veure-les de forma global com a elements necessaris per a l'assoliment de la conciliació positiva entre vida laboral i familiar.

També podem incloure en aquest capítol de millores generals les proposades a l'esmena 59, d'augment dels dies de vacances anuals, passant de 30 a 35, o la de les esmenes 75 i 133, en les que es proposa el pagament d'una paga extraordinària així com una mesura transitòria per tal que l'aplicació d'aquesta norma concreta -que moltes empreses ja apliquen i això des de fa anys- es pugui fer efectiva de forma progressiva en un termini de tres anys, per tal que no suposi per a algunes empreses una càrrega extraordinària no assumible en un termini de temps curt.

Finalment, hi ha una altra sèrie de principis establerts en el text legislatiu que no ens semblen oportuns i per això també n'hem reservat les esmenes que intenten corregir-los. El primer d'aquests seria el relatiu a no incloure en el règim general de la jornada legal el servei domèstic o el servei de porteria -esmena 48- i, en canvi, mantenir per a aquests i per als empresaris que els contracten les obligacions relatives a planificació horària i llibre de treball -esmena 57. També podem citar en aquest apartat la nostra oposició a què es pugui considerar com a retribució complementària la prima de nocturnitat -pensem que en aquest cas s'hauria de portar a terme una majoració global del salari -és l'esmena 76-, o l'escurçament proposat dels terminis per satisfer la liquidació dels salaris en els casos d'acomiadament i desistiment -esmena 107.

Ja per acabar, i que l'haguem deixat pel final no vol dir que la considerem menys important, ens hem de referir a l'esmena 65, en la que es proposa, pel que fa a les mesures de seguretat i higiene en el treball, que siguin acceptades totes les proposades per l'Organització Internacional del Treball, i no només les que siguin explícitament reconegudes. La seguretat és un dels elements essencials en el bon desenvolupament de les tasques laborals per part dels treballadors i qualsevol mesura proposada que pretengui incidir de forma positiva en aquest aspecte ha de ser assumida

sense cap dubte possible. D'altra part, no hem d'oblidar que el Projecte de llei deroga el Decret sobre el contracte de treball i que aquest inclou l'obligació de respectar, amb caràcter general, les normes de seguretat i salut en el treball establertes per l'OIT. Tenint en compte que Andorra no forma part d'aquesta organització i que, per tant, no ha pogut signar cap dels seus convenis, ens trobem que a la pràctica no hi ha cap "mesura de l'OIT reconeguda al Principat". És evident que si no prospera l'esmena això significaria un extraordinari pas enrera pel que fa a la protecció de la seguretat i de la salut en el treball.

Fins aquí el meu exposat. Ja sé que algunes de les esmenes reservades no podran ser assumides per tots els consellers asseguts en aquesta Sala. N'hi ha altres, però, que pel seu caire més aviat tècnic o formal -malgrat tinguin un contingut important- com és el cas de les primeres exposades relatives a les referències al dret de vaga i al conveni col·lectiu, o les que volen regular el Fons de garantia salarial, podrien ser assumides per una immensa majoria dels presents.

Aquesta és la proposta que els hi sotmeto amb l'esperança d'haver aportat arguments suficients per tal que pugui ser presa en consideració.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

A continuació, doncs, el Govern vol intervenir ara o al final? No?

Doncs, passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt intervé el Sr. Joan Monegal.

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, l'ordre establert en relació a les esmenes formulades... les reserves d'esmena formulades farà variar mínimament el meu discurs.

Faré la intervenció general i després m'introduiré, en part, reflexionant sobre les reserves d'esmena que el Grup Socialdemòcrata ha formulat.

Els consellers generals del Centre Demòcrata Andorrà davant l'examen preliminar del text

consistent en el Projecte de llei sobre el contracte de treball en virtut de l'esmena a la totalitat en el seu dia efectuada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, encetàvem la nostra intervenció apel·lant al fet que l'Estat havia de promoure una política de creixement econòmic sostenible, estimulants la iniciativa empresarial i incidint especialment en la creació d'oportunitats de treball, tot dins d'un procés de modernització econòmica que clarament portaria el progrés social.

En aquella intervenció anunciàvem que malgrat desitjaríem una llei reguladora de les relacions laborals més emancipada en termes socials, avui per avui, el context econòmic únicament possibilita procedir a l'actualització de la legislació laboral, pretenent assolir un grau superior de seguretat jurídica i una ordenació de la legislació laboral vigent, evitant els efectes negatius d'una normativa dispersa.

Tanmateix, però, expressàvem el nostre pessimisme per poder veure un model de societat econòmicament en evolució i paral·lelament desenvolupant els aspectes socials emprats en la referida economia.

No hem vist encara cap projecte legislatiu que d'alguna forma assegurí la sostenibilitat de l'abans esmentat progrés social per tots desitjat.

És obvi que, en un món globalitzat, on els països que portaven l'estàndard de l'estat del benestar, l'estan sacrificant en part, per les dificultats econòmiques d'una indiscutible recessió, Andorra es vegi, per la mera inèrcia d'aquestes circumstàncies, almenys en l'obligació previsora i cautelar d'evolucionar amb prudència el desplegament social, el qual ha de, forçosament, apuntalar-se amb un desplegament econòmic prèviament a emancipar. Ambdós desplegaments -l'econòmic i el social- són imprescindibles per a l'estat de dret, tenint clars vasos comunicants, però al nostre entendre, es fa necessari fonamentar els sector social mitjançant potenciar el sector econòmic i viceversa, però per aquest darrer ordre de prelació als efectes de caminar vers un futur del país.

Avui per avui, però, podem malauradament continuar afirmant que si bé és va assolir en el seu dia la constitució institucional, la constitució econòmica i el desplegament de la constitució social estan encara com a signatures pendents en la gestió del Govern actual.

Aquests raonaments i no altres ens han fet incidir en el Projecte de llei ara debatut, amb

l'única filosofia i lògica amb la qual podíem abordar el text en qüestió, si volem ésser realistes, no essent altre que la de revisar el text i dotar-lo mitjançant les esmenes proposades de la major coherència, seguretat jurídica i, en definitiva, garanties per tots els operadors concernits, havent d'abandonar, a priori, la possibilitat de promoure un text legislatiu més progressista en la matèria, i que per tant, imposaria un canvi global del text, així com de la seva orientació.

Atenent que l'anteriorment exposat és un mal menor, i que per altra banda, resultava imperatiu poder regular amb majors garanties les relacions individuals de treball, vàrem decidir, doncs, no discutir la filosofia global del text, i per contra, i en la mesura del possible, tenir en compte les disposicions de la Carta Social Europea amb les finalitats que la nova legislació andorrana no es vegi en contradicció amb aquesta Carta Social, que recordem, hauria d'ésser ratificada properament pel M. I. Consell General. També, i de forma afegida, efectuar una anàlisi merament tècnica de la Proposta de llei, essent molt conscients que dita Proposta és merament un recull ordenat i amb algunes millores de les disposicions actuals de la legislació laboral vigent que evitarà haver de cohabitar amb una normativa dispersa.

Lamentem, també, que la ratificació de la Carta Social no hagi estat una realitat que precedeixi l'aprovació del text que avui analitzem, ja que l'encaix de la Proposta de llei a dita Carta Social quedaria plenament garantit d'haver-se optat per la ratificació prèvia de la Carta. No ha estat així, i aquest aspecte també ha estat crucial en l'anàlisi del projecte ja que, des del nostre punt de vista, impossibilita que es pugui abordar el debat del projecte amb coherència amb la decisió que en el seu dia ens portarà a ratificar el referit text.

Malgrat aquests aspectes, entenem que en el si de la comissió legislativa han estat degudament discutides les aportacions que suggeríem a mode d'esmena tendents a treure del text proposat tota terminologia confusa, que reservés discrecionalitat, que restés seguretat jurídica o que deixés llacunes mancades de regulació, que limitessin drets adquirits o que amaguessin una certa retroactivitat de la norma i que imposessin, en definitiva, major gravositat o aportessin minva dels drets adquirits als subjectes concernits per la Llei.

Ara bé, també entenem en defensa del text proposat que el mateix faculta l'inici d'un

treball de progressió en els aspectes socials que comencen amb la legislació individual derivada d'una relació laboral i que enceta la trajectòria que ha de confluïr en la ratificació de la Carta Social Europea.

Amb el propòsit però, d'iniciar aquest itinerari, i seguint el nostre programa polític de promoure un marc legal que inciti als empresaris a atorgar als treballadors un sistema de pensions complementari; de potenciar la formació continuada; de millorar els drets laborals relatius a la maternitat, i, en definitiva, a l'actualització de la legislació laboral i impulsar les facultats i els mitjans de la inspecció de treball com a òrgans de control, hem analitzat la present Llei i hem estat en la comissió en la transacció de multitud d'esmenes per a la millora d'un text que, en definitiva, regula de forma més completa que la vigent, la normativa laboral; que regula igualment els supòsits de transmissió i subjecció d'empresa de forma coincident amb la jurisprudència més recent; que és més deferent amb els períodes de suspensió del contracte laboral per motius de maternitat i demés que pugui invocar les parts assalariades, tot, també des del nostre punt de vista, per estimular un sentiment de cohesió social i reforç de l'estructura familiar com un element vertebrador de la nostra societat. També es tracta i regula el dret a la formació i les compensacions econòmiques com a contraprestació a la no competència i treball en exclusiva, havent-se establert igualment en ocasions per impuls de les esmenes proposades per la nostra agrupació, noves fórmules en matèria de jornades especials i còmputos trimestrals i semestrals, més ajustats a les necessitats econòmiques del país.

La definició de diversos conceptes fins a la data no regulats -salari base, salari global, figura de l'empresari, del treballador, etc- així com també de les formes de calcular els preus d'horaris, diaris i mensuals aporten com era el nostre propòsit, major seguretat jurídica al text i a les relacions laborals coexistents en la nostra societat.

Per contra, el nostre grup parlamentari, atenent la proporcionalitat que s'ha de guardar entre la situació o context econòmic del país i el context social, en aquest cas laboral, ha donat suport a la postura del Projecte de llei relativa a no fer desaparèixer el comiat sense causa o comiat lliure tal com es troba actualment aplicat i amb vigència.

S'ha de reconèixer que el text té un efecte dissuasiu, afegint una compensació econòmica al termini de preavis tot el que fa més onerosa la utilització d'aquesta forma de rescissió contractual per acomiadament del treballador. Si l'acomiadament es produeix de forma indeguda o injustificada i improcedent, es regulen indemnitzacions més extenses que les vigents.

Aquestes mesures introduïdes en el text fan que, si bé la Carta Social prevegi el dret a la protecció en cas de comiat prohibint el comiat lliure, aquest punt però, com no forma part de les disposicions protectores dels drets més fonamentals de la Carta Social, anomenades "nucli dur" del seu articulat, entenem que -i malgrat aquesta circumstància- es farà plausible la ratificació.

Hem d'insistir que som molt sensibles a la dita ratificació de la carta Social, doncs, el programa polític que defensem, es centra molt especialment en l'apartat de la Carta Social que agrupa aquelles normes relatives a la cohesió social consistent en el dret a la protecció de la salut, a la seguretat social, a l'assistència social i mèdica als serveis socials, als drets dels infants i adolescents, a la protecció contra els perills físics i morals, al dret de les famílies a la protecció i a l'assistència, al dret de les persones grans a una protecció social. En definitiva, aquesta agrupació de drets que, d'alguna forma, es mereix molta atenció i que per sobre de tot, haurem de fer l'esforç entre tots d'assegurar per guanyar qualitat de vida. És obvi que dins aquesta agrupació de conceptes, la Carta Social també hi introdueix la normativa relativa a les condicions de treball a què estem fent constant referència.

Ens importa, doncs, harmonitzar i modernitzar la nostra legislació per tal que no ens signifiqui un sostre inassolible la manca de normativa per a poder promoure a l'empresari la cobertura que ens facultaria la ratificació de la Carta Social, el ventall de drets a què hem fet abans referència i que evidentment, va més enllà de les estrictes relacions laborals per a donar satisfacció a objectius d'assolir major cohesió social.

Som conscients que finalment, si pretenem l'homologació de la nostra normativa amb les disposicions de la Carta Social europea, haurem de doblar els esforços en adequar el nostre ordenament jurídic vigent, fet que no s'assoleix únicament amb el nou marc legal que

significarà l'entrada en vigor del text que avui pretenem aprovar.

Quant a les reserves d'esmena succintament diria en relació a l'esmena 42, 47 i 50 que introdueixen el concepte de conveni col·lectiu que prefereix, el Centre Demòcrata Andorrà, que hi hagi una legislació concreta que reguli justament aquestes relacions.

Entenem que és imperatiu regular el dret a la creació i funcionament i organització empresarial, professionals i sindicals de forma prèvia abans d'introduir en la present Llei el referit concepte.

Però, instem a què el Govern efectui dita regulació al més aviat possible perquè pensem que fins aquell moment la present Llei no pot fer-se ressò dels conceptes no regulats.

Quant al dret de vaga, l'esmena en la comissió fou rebutjada per la nostra agrupació per entendre que el mandat constitucional faculta aquests treballadors i que els empresaris tinguin dret a la defensa dels seus interessos econòmics i socials, però introdueix una reserva de llei, la constitució important, quan diu que la Constitució que la Llei regularà les condicions d'exercici d'aquest dret per garantir el funcionament dels serveis essencials de la comunitat.

Atenent que dita Llei encara no ha estat promoguda, pensem que el Projecte de llei avui analitzat no podia avançar dit concepte sense trobar-se el mateix regulat.

Obrar en contra d'aquesta lògica, al nostre entendre, trencaria en part el principi de seguretat jurídica.

Finalment, quant a l'acomiadament lliure -em remeto al que ja he exposat en la meua exposició inicial-, i, quant al Fons de garantia sí que faré una petita referència en el sentit de dir, també en coherència amb l'exposició abans esmentada, en primer lloc l'esmena fou rebutjada en el si de la Comissió d'Interior que analitzava el Projecte, ja que la proposta de la creació d'un Fons de garantia salarial quins recursos econòmics ordinaris provindrien de les cotitzacions dels empresaris públics i privats que tenen contractat personal assalariat, havent de fixar el Govern el tipus de cotització reglamentària sobre els salaris que serveixen de base per al càlcul de les cotitzacions a la Caixa Andorrana de Seguretat Social ha de trobar la seva ubicació en el suport o en el potencial econòmic del país. És obvi que aquest extrem incideix clarament en una altra llei, la qual

esperem avui, ja, amb urgència, com és la llei que regularà el sistema de la seguretat social andorrana. Abans de tenir un model prefixat en aquest sentit atenent que Govern ha de promoure una política de creixement econòmic sostenible estimulants la iniciativa empresarial incidint especialment en la creació d'oportunitats de treball que pugui donar suport al progrés social en qüestió, hem cregut oportú no incloure aquest extrem en la regulació de la present Llei.

El Sr. síndic general:

Té la paraula el Grup Lliberal.

Sr. Roc Rossell teniu la paraula.

El Sr. Roc Rossell:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta que es planteja a l'hora de desenvolupar el contingut institucional i d'assolir els compromisos internacionals no és relativa al contingut, sinó en el "com" s'han de produir les modificacions normatives.

En efecte, el conjunt ve donat, d'una banda, pel mandat constitucional i els compromisos adquirits, i d'altra per les necessitats fetes paleses pels dos operadors: els treballadors i els empresaris.

Pel que fa a la qüestió relativa al moment d'aparició i la forma d'aparició de la norma laboral, hem de tenir present que partim d'una normativa bàsica que tracta únicament les relacions individuals de treball i les condicions de seguretat i d'higiene en el treball.

No tenim cap regulació que desenvolupi el dret de sindicació o el dret de defensa dels interessos dels empresaris i dels treballadors -el que fa esment als articles 18 i 19 de la Constitució.

Tampoc tenim cap regulació en matèria de participació i consulta dels treballadors dintre de l'empresa, de la negociació col·lectiva, ni del dret de vaga.

Totes aquestes matèries que hauran de formar part de la nostra legislació laboral han aparegut en els estats veïns de manera progressiva al llarg d'un període temporal el suficientment llarg que han permès la seva assimilació de manera que avui es troben incorporades no només en l'ordenament jurídic sinó en la consciència social tant dels treballadors, com dels empresaris, com de l'Estat.

Per això hem optat per una regulació progressiva de la legislació laboral adequant aquesta legislació al sentiment d'acceptació i d'assimilació social.

Perquè la nova legislació no solament comporta un canvi qualitatiu sinó que comporta un canvi de concepció de la relació laboral, i tot canvi de concepció, hem de tenir en compte, que comporta un període més o menys llarg de temps d'acceptació.

Aquesta ha estat una opció que va prendre el Govern i la subscriu el Grup Parlamentari Lliberal de què es desenvolupi la legislació laboral a partir d'un conjunt específic de lleis d'aparició progressiva de manera que permeti la seva assignació social en entendre que un canvi radical podria comportar problemes socials i disfuncions econòmiques no desitjables.

Si passem a analitzar ràpidament les reserves de llei... podríem començar per les esmenes 27 i 28, quan fan menció a l'allargament del període de suspensió del contracte de treball per la maternitat i per l'adopció. Si només s'adoptessin les 16 i les 12 setmanes potser sí que valdria la pena allargar aquest període, però com diu l'article 21 de la Llei es preveu una suspensió, també, del contracte de treball en funció o en el concepte de malaltia en el cas de què aquests casos comportin d'alguna manera anomalies cada vegada més presents.

Per tant, aquesta esmena creiem que la Llei la contempla molt bé i no podem acceptar la reserva d'esmena que ha presentat el Partit Socialdemòcrata.

Quant a l'esmena 29 que és: la suspensió del contracte de treball en temps de vaga. Aquí, hauríem de recollir unes paraules que acaba de pronunciar el Partit... el CDA amb l'aspecte de què preferim... per tècnica legislativa que hi hagi, en principi, la legislació sobre el dret de vaga, i una vegada el dret de vaga reguli les seves condicions, evidentment que, mentre exerceixi el dret de vaga hi haurà d'haver una suspensió del contracte de treball.

Les esmenes 42, 47 i 50: introducció del concepte del conveni col·lectiu. En aquest aspecte pensem exactament igual. Pensem que hi ha d'haver primer la llei marc que reguli les relacions entre el conveni col·lectiu, i una vegada estigui aquesta Llei aprovada, evidentment que s'hauran de produir modificacions en la Llei del contracte de treball. Però, pensem que s'ha de fer a posteriori i no abans.

Quant a l'esmena 48 i 57: l'exclusió del règim de jornada legal dels porters i dels serveis domèstics. Vista la poca conflictivitat que han aportat aquests contractes de treball i vista la variació horària que aquestes tasques s'han portat, creiem necessari de què es podria legislar com un tipus de contracte de treball atípic i fora del marc de contracte generalitzat del contracte de treball.

Voldria fer menció, també, als articles 52 i 55: pel que fa referència a la disminució d'hores extraordinàries i l'augment de preu. Aquí, malgrat que el grup parlamentari va donar mandat als membres de la Comissió Legislativa d'Interior de mantenir la postura que figurava a la Llei, de reflexió posterior el que no voldríem és de què de l'horari laboral es passés a treballar a hores extraordinàries i, per tant, acceptaríem la reserva d'esmena que ha acceptat el Partit Socialdemòcrata.

Quant al Fons de garantia salarial, evidentment la creació del Fons de garantia salarial és una fita que de ben segur s'assolirà en un futur mitjançant la corresponent llei, sempre que les condicions econòmiques i socials del país ho permetin.

Avui per avui la imposició d'una càrrega a la petita i mitjana empresa en particular podria significar un greu dany a la seva viabilitat i al seu funcionament.

Per tant, s'haurà de regular i una vegada regulat jo penso que pot, evidentment, entrar dintre de la legislació laboral del país.

De moment, he dit.

El Sr. síndic general:

Pel Govern cap intervenció?

Un altre torn d'intervencions per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Francesc Rodríguez pel Grup Socialdemòcrata teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Bé, només constatar que el meu poder de convenciment ha estat molt limitat.

Malgrat tot, sí que volia dir... a veure! A mi em sembla que estem en el moment de defensar les reserves d'esmena que hem fet i, evidentment, en el moment de fer la votació de la Llei també intervindrà per parlar del text definitiu que haurà quedat.

Ara em referiré exclusivament a aquestes reserves d'esmena de les que hem parlat.

Només, doncs, constatar el que ja he dit. Agrair, doncs, aquesta reconsideració encara que sigui limitada pel que fa a les hores extraordinàries i lamentar, doncs, de què la resta -sobretot el Fons de garantia salarial, que no estic en absolut d'acord amb l'exposat que ha fet el Sr. Rossell sobre que: "les condicions no ho permeten"- tindrem ocasió, suposo, en algun moment, llàstima de no haver-ho pogut fer abans, d'agafar i fer números concrets per veure de què això no és així-, doncs, ens hauria agradat que almenys això s'hagués pogut aprovar.

Bé, serà més endavant. Ens agrada de què hagi manifestat que és un tema el qual pensen que és positiu, i això ens dóna esperances de què molt properament es podrà també aprovar, a més de totes les altres, la Llei del fons de garantia salarial.

Res més Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt una nova intervenció? No?

Pel Grup Lliberal? Tampoc?

Cap altra intervenció?

Doncs, procediríem a la votació de les esmenes reservades segons els blocs que s'han proposat a l'inici d'aquest punt.

Llavors, els números que s'han indicat són números que corresponen a l'informe de la ponència -perquè no hi hagi cap confusió al respecte.

Doncs, començaríem pel primer bloc que són les reserves d'esmena número 27 i 28 de l'informe de la ponència que corresponen al "Descans per maternitat i per adopció", doncs, procediríem a la votació.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No

M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No
M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : No
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

El Sr. síndic general:

Bé, Sr. secretari si voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

Vots a favor, 6; vots en contra, 20.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació, queden desestimades les esmenes.

Passem al segon bloc: reserva d'esmena número 29.

Doncs, procedim tot seguit a la votació.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No
M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No
M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No
M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : No
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari si voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

Vots a favor, 6; vots en contra, 20.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació, aquesta esmena també queda desestimada.

Passem al següent bloc: reserves d'esmena número 42, 47 i 50, doncs, de l'informe de la ponència.

Procedim, doncs, a la votació.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No
M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No
M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
M. I. Sr. Patrick García Ricart : No
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : No
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari si voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

Vots a favor, 5; vots en contra, 21.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació, també queden desestimades aquestes esmenes.

Passem al bloc següent: reserves d'esmena número 48 i 57.

Procedim, doncs, a la votació.

Sr. secretari.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No
M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
M. I. Sr. Patrick García Ricart : No
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : No
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari si us plau el recompte?

El Sr. Esteve López:

Vots a favor, 5; vots en contra, 21.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat d'aquesta votació, també queden desestimades aquestes esmenes.

Passem al bloc número 5: reserves d'esmena número 52 i 55.

Sr. secretari si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí
M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí
M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : Sí
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : Sí
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí
M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí
M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : Sí
M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari volem procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

Vots a favor, 26.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat s'aproven aquestes esmenes.

Passem al bloc següent: reserva d'esmena número 59.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No
M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí

M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : No
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No
M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari volem procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

Vots a favor, 6; vots en contra, 20.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada l'esmena.

Passem a la següent reserva d'esmena: número 65.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No
M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
M. I. Sr. Patrick García Ricart : No
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : No
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No
M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari si us plau el recompte?

El Sr. Esteve López:

Vots a favor, 5; vots en contra, 21.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista d'aquest resultat de la votació, doncs, també queda desestimada aquesta esmena.

Passem al bloc següent: reserves d'esmena número 75 i 133.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No
M. I. Sr. Antoni Riberaigua Sasplugas : No
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : No
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No
M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

Vots a favor, 6; vots en contra, 20.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista d'aquest resultat, doncs, queden desestimades aquestes esmenes.

Passem al bloc número 9: reserva d'esmena número 76.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Antoni Riberaigua Sasplugas : No
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
M. I. Sr. Patrick García Ricart : Abstenció
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : No
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari, si us plau.

El Sr. Esteve López:

Vots a favor, 5; vots en contra, 20 i 1 abstenció.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena.

Passem a les reserves d'esmena següents: número 79 i 136.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No
M. I. Sr. Patrick García Ricart : Abstenció
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : No
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No
M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No
M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

5 vots a favor, 20 en contra i 1 abstenció.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat, doncs, queden desestimades aquestes esmenes.

Bloc següent: reserves d'esmena número 81, 82, 86 i 87.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No
M. I. Sr. Patrick García Ricart : Abstenció
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : No
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No
M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No
M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari, si us plau, voleu procedir al recompte?

El Sr. Esteve López:

5 vots a favor, 20 en contra i 1 abstenció.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat, doncs, queden desestimades les esmenes.

Passem a les següents reserves d'esmena: número 93 i 101.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No
M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí
M. I. Sr. Antoni Riberaigua Sasplugas : No
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

Vots a favor, 10; vots en contra, 16.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queden desestimades, doncs, aquestes esmenes.

Passem a l'últim bloc: aquesta votació és la reserva d'esmena número 107.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
M. I. Sr. Patrick García Ricart : No
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : No
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No
M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No
M. I. Sr. Antoni Riberaigua Sasplugas : No
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

5 vots a favor i 21 en contra.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queden desestimades les esmenes.

Acabada la votació de les reserves d'esmena i acabat, doncs, el debat abans de procedir a la votació de les parts del Projecte de llei que no han estat objecte de reserves, demanaria als grups parlamentaris i al Govern si volen intervenir.

Pel Grup Mixt alguna intervenció? No?

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Francesc Rodríguez heu demanat la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Bé, no intervindrè ara per defensar... per tornar al que ja vam debatre en l'esmena a la totalitat d'aquest Projecte de llei.

Reconèixer que en comissió s'ha fet un bon treball de millora de la Llei, però, limitat.

Tampoc faré l'esment de les millores assolides amb el consens de la comissió gràcies a aquest treball i també gràcies, evidentment, a les nostres esmenes perquè segurament a les deu del vespre encara estaríem aquí.

Al text legislatiu queden i, per tant, qui les vulgui conèixer només haurà de mirar aquest text, mirar les esmenes i mirar el text original.

Sí que vull dir que hi ha alguns temes que no han estat aprovats que ens fan, per a nosaltres, molt difícil per no dir impossible la votació d'aquesta Llei. I, no cal que digui que l'essencial és el manteniment del comiat sense causa concreta.

Per tant, ja dic des d'ara que votarem en contra del text que se'ns proposa.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal alguna intervenció?

Sí, Sr. Antoni Martí? No?... perdó.

Pel Govern?

Sí, Sr. ministre de Justícia i Interior teniu la paraula.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Em pertoca avui fer una intervenció com a ministre de Justícia i Interior, que legítimament correspondria al meu predecessor, que és qui va impulsar des de la seva funció que el Govern presentés a tràmit parlamentari el text avui a debat.

No obstant això, em permetré, senyors consellers, d'exposar el parer del Govern en relació a aquesta Llei, que comparteixo plenament.

La legislació laboral existent a Andorra fins avui és el producte de les reformes que ha sofert tant el Decret dels Veguers sobre el Contracte de treball de l'any 1974, com el Reglament laboral aprovat pel Consell General posteriorment, l'any 1978.

Andorra ha canviat enormement des d'aleshores, i les modificacions que s'han dut a terme durant aquest temps, han intentat adaptar la legislació a la realitat social i econòmica de cada moment.

Avui ens trobem, no davant d'una reforma més sobre un text preexistent, sinó davant d'un canvi qualitatiu que ha provocat el naixement d'una nova regulació sobre les relacions individuals del món laboral.

L'exposició de motius del Reglament laboral actualment vigent ja posava de relleu -i cito-: "El cos social és no solament una força de treball, sinó que bàsicament és un cos social format de persones per a les quals el Reglament assaja de millorar el seu ambient social i pretén defensar la seva qualitat de vida" -fi de citació.

El mateix esperit, però renovat, ha inspirat la redacció del Projecte de llei, que aporta a l'ordenament jurídic un nou sentit de llibertat i autonomia de les parts en les relacions laborals, dins d'un marc de dret necessari, que constitueix la garantia jurídica, tant per a treballadors com per a empresaris, de les relacions laborals, tenint sempre present la necessitat de procurar al treballador les condicions que imposa un Estat de dret, democràtic i social, segons declara la Constitució.

El text que avui sotmetem a debat, després de ser objecte del treball de la Comissió Legislativa d'Interior és, de ben segur, millor que el presentat al M. I. Consell General, puix cada formació política ha pogut proposar, i a la vista del resultat contingut en l'informe de la ponència, en molts casos introduir en el text les millores que han entès necessàries.

No faré més que una referència a l'informe acompanyatori de la Llei, sense voler reproduir-lo, per fer esment de la idoneïtat de la Llei, tant des d'un punt de vista intern i operatiu, com des d'un punt de vista extern, en relació al contingut de la Carta Social Europea revisada, que amb la voluntat expressada pel M. I. Consell General, serà properament ratificada.

Internament, tant la sistemàtica com la part material de la Llei prenen una clara direcció de millora en relació als drets dels intervinents en les relacions laborals, determinant clarament els drets i els deures de cadascun.

Efectivament, el Projecte de llei sobre el contracte de treball regula exhaustivament les condicions bàsiques i obligatòries en què s'ha de desenvolupar la relació laboral en benefici de la seguretat jurídica de les parts contractants, deixant-los l'autonomia suficient per poder regular aspectes que no es confrontin amb el text.

En definitiva, representa una millora substancial de la normativa laboral perquè: incorpora aquelles disposicions que la pràctica i experiència aconsellen per evitar situacions conflictives, i que són necessàries per donar més seguretat jurídica a les parts interessades en la relació laboral, i que l'actual legislació - Reglament laboral i Decret sobre el contracte de treball- no les regula o bé no les desenvolupa prou.

En aquest sentit, regula la formalització, modificació i extinció dels diferents tipus de contracte, així com les matèries connexes com són: jornades de treball, còmputos horaris, planificació i llibre de treball, descans obligatori, vacances, permisos, classes de salari, fórmules de càlcul del salari i la seva protecció que, de ben segur, contribuiran a una millora en el desenvolupament de les relacions entre patró i treballador.

Estableix el dret a unes condicions de treball justes, a la no discriminació, a la durada raonable de la jornada de treball, a la protecció de la maternitat. Introdueix també nous conceptes en matèria d'acomiadament, com el

comiat per causes objectives, que per primera vegada apareix en el nostre ordenament, augmenta el cost econòmic del comiat en general, així com les garanties jurídiques del mateix i regula exhaustivament el treball dels menors i dels aprenents.

En el Projecte s'incideix en aspectes que repercuteixen en l'eficàcia de l'Administració i en el control de l'incompliment de la normativa laboral i a l'ensem, es regula de manera específica el règim infractor i sancionador, sense deixar cap marge a la discrecionalitat, ja que tipifica les infraccions i sancions i estableix els criteris de graduació de les mateixes.

Des del punt de vista extern la Llei no col·lideix amb cap dels articles del nucli dur de la Carta Social Europea, si bé és cert que com ja va ser dit en aquesta Sala, aquesta Llei ha de complementar-se amb les que en matèria laboral abordaran tot el projecte legislatiu que el Govern pretén dur a terme, i que aquest fet comportarà una clara sintonia amb el text europeu.

El Govern, entén que tot canvi en la normativa que afecta el nucli del funcionament social i econòmic d'Andorra, ha de dur-se a terme de forma progressiva.

La progressivitat, no és sinònim de la provisionalitat, i la voluntat de l'executiu de portar a terme la reforma completa de la normativa que afecta les relacions laborals, individuals o col·lectives, és ferma, però igual de ferma és la voluntat de portar a bon port aquesta reforma sense trencaments, sense sobtar a la societat andorrana, ni el seu teixit econòmic.

Avui debatem un text que significa una part d'aquella reforma, i seguiran altres textos, que abastaran altres camps en el mateix món laboral, com són: la seguretat i higiene en el treball, les garanties sindicals i les negociacions col·lectives.

És impensable, amb la Constitució a la mà, i mirant més enllà de les nostres fronteres, no procedir a aquesta reforma global, però és també impensable fer-ho perdent la capacitat d'adaptar la normativa a les necessitats de la societat andorrana.

El Projecte de llei sobre el contracte de treball implica una reforma i millora que, sens dubte, marcarà una fita històrica en el desenvolupament de les relacions laborals -en els àmbits econòmic, jurídic i social-, que comportarà el progrés de tots els grups socials

que integren la comunitat andorrana i que han contribuït a la seva redacció aportant les seves opinions i neguits.

Gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

S'obre un nou torn pels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt alguna intervenció?

Pel Grup Socialdemòcrata?

Pel Grup Lliberal?

Cap més intervenció?

Bé, doncs, procedirem a la votació.

Recordar-vos que sí és sí a totes les parts del Projecte de llei que no han estat objecte de reserves d'esmena, i no és no a totes les parts del Projecte de llei que no han estat objecte de reserva d'esmena.

Sr. secretari general si us plau?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : Sí

M. I. Sr. Patrick García Ricart : Abstenció

M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí

M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : Sí

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí

M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : Sí

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí

M. I. Sr. Miquel Alís Font : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

20, sí; 5, no i 1 abstenció.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat d'aquesta votació declaro aprovat el Projecte de llei sobre el contracte de treball.

Abans de passar al punt següent de l'ordre del dia se suspèn la sessió un quart d'hora.

(Són les 17.45h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.00h)

El Sr. síndic general:

Passem al punt següent.

4- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 20/2003 del 30 d'abril.

El Govern no ha manifestat el seu criteri.

A continuació, doncs, té la paraula el Sr. Francesc Rodríguez, del Grup Socialdemòcrata, grup que ha presentat la Proposició de llei.

Teniu la paraula Sr. Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Aviat farà vuit anys que el Consell General va aprovar el vigent text de la Llei qualificada de la nacionalitat. En el mateix es va introduir la possibilitat, per a una persona estrangera, d'adquirir la nacionalitat andorrana per naturalització després de vint-i-cinc anys de residència al Principat. En el període de temps transcorregut s'ha pogut constatar que l'adopció d'aquesta mesura ha significat a la pràctica un enriquiment i una aportació positiva per a la cohesió de la societat andorrana i del sentiment

nacional, que participa de forma absoluta en la definició de l'Estat i en reforça les bases.

Ara, el Partit Socialdemòcrata creu que cal anar més enllà tot reduint, de forma generalitzada, el nombre necessari d'anys de residència permanent per poder optar a l'adquisició de la nacionalitat andorrana per naturalització, establint aquest termini en quinze anys, i també de forma específica en el cas dels infants que, tot i no haver nascut a Andorra, hi hagin cursat l'ensenyament obligatori, establint en aquest cas el termini en deu anys.

Les altres modificacions que es proposen en el Projecte de llei de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995, són per adaptar el redactat de la resta de disposicions de la Llei, i en especial els diferents terminis, a les previsions que s'apunten en la Proposició.

Ara fa quatre anys es va presentar a tràmit parlamentari una proposició de llei de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat en la que es proposava reduir a vint el nombre d'anys de residència necessaris per adquirir la nacionalitat andorrana per naturalització i que els infants no nascuts a Andorra, però que hi han cursat l'escolaritat obligatòria, puguin adquirir la nacionalitat andorrana de forma preferent. En aquell moment el Grup Parlamentari Lliberal no va veure amb bons ulls la iniciativa i s'hi va oposar. Avui, previsiblement, tot i haver canviat d'opinió i estar-hi d'acord, ens temem que el Grup Parlamentari Liberal hi tornarà a votar en contra, aquest cop, però, per motius diferents.

Efectivament, ahir el Grup Parlamentari Liberal va exercir la iniciativa legislativa i va entrar al registre de Casa de la Vall una Proposició de llei de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre de 1995. Ens van trametre una còpia de la mateixa i, per tant, en coneixem el contingut. Sense entrar en el detall del text hem de constatar que els canvis essencials proposats coincideixen, pel que fa als articles afectats i al fons dels mateixos, amb les propostes de la nostra proposició, encara que amb diferències evidents quant al termini d'anys per obtenir la nacionalitat per naturalització. Per tant, pensem que hauria estat molt més fàcil acceptar la nostra Proposició i fer després les esmenes pertinents. Això també hauria permès avançar en el temps l'aprovació de la Llei. Sembla que no ho volen així, que no volen que sigui la Proposició de llei presentada pel nostre grup parlamentari la que

prosperi. Creguin que a nosaltres no ens preocupa en absolut que no sigui la nostra Proposició la que passi a tràmit. Allò que ens preocupa és que no torni a passar com fa quatre anys, allò que volem és que s'aprovi efectivament, i el més ràpid possible, les propostes que nosaltres fem i que es millori la Llei.

Els hi he de dir que estic content. La nostra iniciativa haurà servit d'alguna cosa i això és motiu d'alegria. No ens haurà passat com amb la reforma de la Llei de la CASS, que segons les seves promeses fa sis mesos que hauria d'haver estat entrada a tràmit parlamentari i que, de moment, els únics que han vist el text són vostès i, pel que es constata, la premsa.

No penso que valgui la pena continuar defensant una Proposició que no ha de prosperar. Ja en tornarem a parlar, però, en el moment de debatre la presa en consideració en el Ple d'aquesta Cambra de la seva Proposició de llei, perquè, com he dit, el contingut, pel que fa als temes essencials, i malgrat les diferències pel que fa al termini de naturalització, és pràcticament el mateix.

De moment m'aturaré aquí. Escoltarem amb atenció allò que tinguin a bé dir-nos des de l'altra banda, i en tot cas, ja tornariem a intervenir, amb la vènia de la presidència.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Passem a les altres intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt?

Sí, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

El creixement de la població a Andorra ha propiciat que el debat sobre la nacionalitat estigui permanentment obert, sobretot aquests darrers anys. Però, aquest debat ja es va iniciar fa més de trenta anys, i es va intensificar a partir de finals de la dècada dels anys 80. L'any 1992 el Consell General debatia la modificació del Codi de la nacionalitat, al setembre del 1993 es votava la primera llei, i a l'octubre del 1995 es va aprovar la vigent Llei qualificada de la nacionalitat.

Avui debatem la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de modificació de

la Llei qualificada de la nacionalitat presentada pel Grup Socialdemòcrata.

Ens estranya molt que en un tema tant important com aquest el Govern no hagi manifestat el seu criteri.

Ahir mateix, per això, rebíem la Proposició de llei de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, de 5 d'octubre del 1995, que també ha presentat el Grup Lliberal.

Podem constatar, doncs, com deia, que la nacionalitat continua sent un debat obert, i per tant demostra que encara hi ha llacunes que calen resoldre malgrat els resultats positius que la vigent Llei qualificada ha aportat, en el sentit d'apropar la població de fet a la de dret.

Des de l'aprovació de la Constitució ara fa deu anys i de la Llei qualificada de la nacionalitat el 1995, la població nacional ha augmentat notablement passant d'un 10 a un 30% aproximadament de la població total del nostre país.

Cap país europeu i particularment cap micro estat ha fet un esforç d'integració tan important en tan poc temps.

Paral·lelament a la integració política, el dia a dia del carrer i les enquestes sociolingüístiques demostren la dificultat d'integració tant de la població resident com singularment de la pròpiament andorrana, en viure i sentir el nostre país com a propi.

El fet lingüístic n'és abastament una il·lustració, la llengua nacional passa a ser la segona no solament en el carrer i en el què fer de cada dia, sinó també en el si de les llars andorranes.

Però el veritable problema, que al nostre entendre afecta molt directament al nostre futur com a nació i com a país, i que ja va ser un dels elements de debat més intenses en les anteriors sessions, és el plantejat per l'aplicació de l'article 7.2 de la Constitució que diu textualment: "L'adquisició o el manteniment d'una nacionalitat diferent de l'andorrana implicarà la pèrdua d'aquesta en els termes i terminis fixats per la Llei."

En efecte, la no aplicació d'aquest precepte implica la generació de dos tipus d'andorrans, aquells que només disposen d'una nacionalitat -tal com diu la Llei i la Constitució- i aquells que en disposen de dos o més.

A part del seu efecte discriminatori, aquesta situació posa en evident perill la nostra pròpia identitat.

El creixement de la població nacional és certament important, en deu anys s'ha més que doblat el percentatge de població nacional i és previsible que amb l'actual Llei vigent l'assoliment desitjable de prop del 50% de la població andorrana en el nostre país pugui ser un objectiu realitzable abans del 2010.

No obstant, hem de ser conscients que el creixement econòmic exponencial amb el conseqüent creixement demogràfic que comporta, no solament no permet la integració dels nous vinguts, sinó que tendeix a una dilució cada dia més important del fet diferencial andorrà com a nació, tant a nivell poblacional com social i lingüístic.

S'evidencia un conflicte d'interès entre el ciutadà que vol majoritàriament la doble nacionalitat per varis factors: el primer sentimental, de pertinença a la comunitat d'origen, però també de conveniència, per tràmits administratius i interessos patrimonials entre altres, i l'interès de l'Estat andorrà de preservar una comunitat diferenciada pròpia per tal de garantir el futur d'Andorra com a Estat sobirà.

No oblidem que cap altre país del món té un percentatge tan alt de població amb possibilitat de ser doble nacional, endemés d'un altre mateix estat, amb la possibilitat d'arribar ràpidament a un índex del 80% de la població doble nacional, i amb una discriminació envers els andorrans que només en tenen una.

En el nostre programa electoral, ja vàrem demanar que el tema de la nacionalitat no fos objecte de mercadeig electoral, sinó de consens polític.

En el discurs programa que vaig tenir l'honor també de presentar en aquesta Cambra el dia 6 d'abril del 2001, en el capítol de política social i fent referència a la nacionalitat, deia textualment: "Un dels temes cabdals és el de la nacionalitat, i la nostra voluntat és de conciliar l'interès de l'Estat i les necessitats dels seus ciutadans cada dia més dependents de la mobilitat de les persones en l'àmbit europeu. La desitjable obertura de la nacionalitat ha de ser precedida d'una convenció amb els països veïns. Aquesta convenció ha de permetre un control efectiu del supòsit de la doble nacionalitat amb l'ànim de no hipotecar el futur d'Andorra com a comunitat diferenciada i Estat sobirà, i amb coherència amb el que estableix l'article 7.2 de la Constitució."

Si no podem garantir aquest precepte constitucional, haurem d'encetar el debat sobre la conveniència de canviar les regles del joc amb totes les seves conseqüències: modificació de l'article 7 de la Constitució en el seu apartat 2 que prohibeix la doble nacionalitat.

I pel mateix principi, d'adequar l'Andorra de fet a la de dret -o als andorrans, millor dit!-, tindrem també d'adequar el fet polític andorrà a la seva realitat poblacional i sociolingüística i admetre en un futur no gaire llunyà cooficialitats lingüístiques.

Cap de les proposicions de llei presentades tant pel Grup Socialdemòcrata com pel Grup Lliberal -la del Grup Lliberal no hem tingut més temps de llegir-la-, proposa modificacions destinades a solucionar el problema de la doble nacionalitat, que el nostre grup ja fa dies que denuncia.

Proposem únicament -o proposen, perdó... únicament- millores destinades a reduir la durada del temps necessari per adquirir la nacionalitat andorrana. Aquestes propostes són més fàcils de fer i les que més rendiment electoral poden portar a curt termini.

Però, segur que no es fa cap favor ni al país ni als andorrans no afrontant un problema que a la llarga, de ben segur, crearà conflictes d'ordre social i discriminatori entre els mateixos andorrans.

Seria desitjable que a l'hora de debatre el tema de la nacionalitat s'afrontés amb valentia el problema que s'està creant i es busqués la solució definitiva per enfortir la nostra identitat i per consolidar Andorra com un Estat independent.

El nostre grup no vol entrar en un mercadeig d'anys per aconseguir la nacionalitat. Per a nosaltres la nacionalitat és quelcom més que un passaport, per això estem disposats a parlar amb tots els grups del Consell per tal de debatre tots aquells punts susceptibles de ser modificats i, sobretot, evitar que al nostre país hi hagi diferents tipus d'andorrans.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

A continuació té la paraula, pel Grup Parlamentari Lliberal, el Sr. Antoni Martí.

El Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

Em permetrà, Sr. síndic, que faci ja d'entrada una al·lusió al brillant històric que ha fet el portaveu del Partit Socialdemòcrata de les aptituds del Partit del Grup Parlamentari Lliberal en d'altres moments a l'hora de tractar el tema de la nacionalitat.

És veritat, de vegades se'ns recorda molt sovint, el senyor portaveu del Grup Socialdemòcrata, d'una persona que està al costat, que no cal fer tants recordatoris, però... vostè... veig que no escolta ni els consells del que és el seu president.

Però, de totes maneres el que li diré és que tenia raó perquè és veritat de què nosaltres no tenim, pas avui, intenció de votar la Proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i també és veritat -i això cal dir-ho- que nosaltres contràriament a d'altres si en aquests moments encara més que mai té el seu significat polític, mantindré -i ho sap el president del Grup Socialdemòcrata, i ho sap el president, Sr. Jordi Mas que, per cert, ja li dic des d'ara que no s'ha llegit en profunditat el nostre projecte de llei; ja li faré referència més endavant- li vam entregar per cortesia, aquella cortesia que nosaltres volíem mantenir des del començament de la legislatura, vostè ens recorda en el primer debat d'investidura del Sr. Marc Forné, aquella cortesia parlamentària. Nosaltres des de casa nostra encara la guardem, i per això vam entregar com era normal la Proposició de llei que vam entrar, això sí que és veritat, no més tard que ahir.

Dit això, el Grup Parlamentari Lliberal evidentment, nosaltres, hem examinat la Proposició de llei que ha entrat a tràmit el Grup Parlamentari Socialdemòcrata i si bé és cert -fixi's bé el que dic, eh?-... i si bé és cert que compartim amb vostès, aquesta vegada sí, bona part de la filosofia de la seva Proposta cal indicar que rebaixa -i ho diem des d'ara- anys per naturalització, entenem des de casa nostra, que avui dia fins a vint-i-cinc anys i deixar-la a vint sembla més que prudent davant de la seva Proposta que és de deixar-la a quinze anys. Per tant, fins i tot estaria disposat a dir-li que... -i en això estic d'acord amb el Sr. Jordi Mas- que el procés de nacionalització... de fet més gent amb passaport andorrà ha estat al llarg d'aquest temps profund, però ha estat constant i sense pauses però sense presses. Per tant, el que s'entenia, segurament, que en el seu moment que nosaltres enteníem que no era bo, en aquests moments han passat ja vuit anys, i em

sembla que n'han passat quatre des d'aquella proposta i l'entendem de forma diferent.

I, miri... Sr. Rodríguez! També l'aplaudim, i aplaudim al Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i aquí, segurament, no és qüestió de ficar-se medalles però entengui que en el programa electoral diuen el que diuen, i ha fet seva una proposta nostra que és la d'obrir la possibilitat específica d'accés a la nacionalitat pels joves que no havent nascut a Andorra han assistit a centres educatius del Principat durant tota l'escolaritat obligatòria.

I si hem de ser justos i si s'han de fer recordatoris, abans de què vostè me'n faci, jo ja li faré... -perquè segurament com tan bon polític és, en faria-, aquesta proposta en el seu moment tampoc va estar votada pel Grup Parlamentari Liberal, una similar, presentada en el seu moment per Iniciativa Democràtica Nacional, i tampoc va estar votada per nosaltres en el seu moment. I, també he de rectificar -i el temps passant i sortint de la teoria que em sembla que pot estar tocant el Sr. Jordi Mas- de què s'ha de ser prudent, constant però de forma pausada no obrint la nacionalitat, és el que estem fent.

I ahir, és evident, que ahir el nostre grup parlamentari va entrar una Proposició de llei de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, llei que si em permet aborda problemes d'aplicació de l'antiga Llei que difícilment, encara que tingués tota la bona voluntat, era difícil d'introduir mitjançant esmenes a la Proposició presentada pel Partit Socialdemòcrata, que té la vocació de parlar-ne, segurament, a les rèpliques.

Cal indicar, no obstant, que la Llei qualificada de la nacionalitat del 5 d'octubre de 1995 -ja fa vuit anys- obria la possibilitat d'adquirir la nacionalitat andorrana per naturalització a aquelles persones estrangeres que portaven vint-i-cinc anys de residència principal i permanent a Andorra. L'experiència -en això em sembla que hi estarem tots d'acord- recollida de l'aplicació de l'esmentada Llei ha de qualificar-se sens dubte com a molt positiva pel que sembla oportú -i en això suposo que hi estariem tots d'acord encara que hi ha un discurs bastant confús del Grup Mixt, però suposo que hi estariem tots d'acord- que és un bon moment per donar un nou pas endavant en l'obertura d'una possible adquisició de nacionalitat per residència.

Ara bé, tampoc es pot ignorar que es tracta d'una matèria que afecta directament la identitat nacional, i això imposa evidentment actuar amb la màxima prudència.

Per aquest motiu la present Llei que hem presentat vol avançar en dos àmbits diferents: per una part fixa en vint anys -i vostès deien vint-i-cinc- el nombre d'anys de residència que permet demanar la naturalització amb caràcter general, però, per una altra, obre la possibilitat específica per als joves que han assistit als centres educatius del Principat durant tota l'escolaritat obligatòria en la que aquell termini es redueix només a deu anys.

En aquest apartat és gairebé el mateix redactat que en el de la Proposició de llei del Partit Socialdemòcrata, i cal reconèixer-ho.

El manteniment, doncs, de l'harmonia interna dels projectes de llei ha conduït a revisar a la baixa altres terminis de residència als que la Llei atribueix efectes per al reconeixement de l'adquisició de la nacionalitat en determinats supòsits. Per aquest motiu -i vostè també n'ha fet referència- és rebaixen a quinze anys -vostès em sembla que ho rebaixaven a deu anys- els terminis previstos en els articles 6, 9, 26.3 de la Llei.

Fins aquí, em podrien dir vostès que és evident que els plantejaments que acabo de dir es podien haver defensat al torn de la Proposició de llei del Partit Socialdemòcrata... És una qüestió de paciència, Sr. Jaume Bartumeu...

Ara bé, el nostre grup parlamentari entén, i em sembla just, que cal... -i n'hem tingut ocasió de parlar- però, això vertaderament és una cosa que independentment, Sr. Jordi Mas, de què l'obertura de la nacionalitat afecti a més o menys gent, per a nosaltres des del grup parlamentari no és això el més important encara que afecti a quatre persones i si són mereixedors de tenir la nacionalitat andorrana és tan important com si afectés a quatre-cents.

En aquest sentit, atenent que em sembla segur que cal equiparar completament respecte a la possibilitat d'adquisició de la nacionalitat la situació dels fills adoptius amb la dels fills biològics. Amb aquesta finalitat respon l'addició del nou paràgraf 2 de l'article 8, aquesta possibilitat on tots hi podem estar d'acord, suposo, no es podia afegir esmenant la Proposició de llei socialdemòcrata a la qual no en feia cap classe de referència, o per ser més exactes, si això molesta, era força difícil

d'esmenar amb coherència amb el nostre text presentat.

Tal i com he dit abans, la nostra Proposició de modificació de la Llei ha donat també peu a la millora tècnica d'alguns aspectes que podien considerar-se problemàtics. És el cas de la naturalització atorgada a discreció del Govern de l'article 11 que en la nostra redacció queda acotada en dos supòsits concrets: que existeixin raons d'ordre públic o d'interès nacional. D'expressió d'aquests motius no sols limita l'àmbit de discrecionalitat sinó que en possibilita el control jurisdiccional.

Per evitar, doncs, aquestes discriminacions la possibilitat de denegació per aquests motius s'entén també el supòsit d'adquisició de la nacionalitat per matrimoni. En aquest, l'experiència aconsella -això és una altra novetat- introduir igualment la condició que continuï la convivència en el moment d'instar l'expedient. Això és un redactat nou al que fa referència a aquesta possibilitat d'adquirir la nacionalitat andorrana.

La determinació dels supòsits en què es pot considerar que un infant ha nascut accidentalment a l'estranger havia plantejat, i planteja, a la pràctica algun problema, i la manca de criteris legals per determinar l'accidentalitat en feia difícil el control jurisdiccional. L'addició -això també és nou- d'un nou paràgraf a l'article 35 de la nostra Proposició té l'objectiu de clarificar l'esmentat supòsit.

Això, suposo, Sr. Jordi Mas que li farà que llegeixi amb més atenció segurament la nostra Proposició de llei perquè, en fi..., segurament ja veurem quina opinió en tenen vostès quan en aquesta Cambra s'hagi de votar la Proposició de llei del Partit Lliberal.

Dic, altres qüestions de caràcter essencialment tècnic que la nostra Proposició de llei aporta també és la solució a l'article 23: "A propòsit de la pèrdua de la nacionalitat andorrana d'aquelles... -escolti bé Sr. Jordi Mas- d'aquelles persones que n'exerceixen activament una altra.". En què l'addició d'un segon paràgraf clarifica el procediment. Si això no és forçar en el sentit de l'article 7.2 de la Constitució, no sé si vertaderament el seu discurs, almenys en aquest apartat perquè vostè feia referència... vostè feia referència -estic parlant amb el Sr. Jordi Mas, Sr. Garrallà...- però, vostè feia referència en què em sembla que nosaltres tampoc fèiem cap

referència a l'article 7.2 de la Constitució. Per tant, jo li recordo simplement això amb tota classe de cortesia, Sr. Garrallà.

I, també la modificació de l'apartat 3 de l'article 26 en el que el terme "infant" resultava poc adequat. Si vostè s'ho mira molt detalladament en la nostra Proposició de llei parlem de persones.

En definitiva, sense voler generar cap classe de polèmica entenem, Molt Il·lustres Senyors, que la Proposició de llei lliberal aporta un seguit de modificacions de la Llei del 1995 que sense alterar l'essència del règim de la nacionalitat andorrana, la suavitzen en el sentit de fer més accessible el nombre més gran de persones, la possibilitat d'accedir-hi i en millora la tècnica legislativa.

Estic segur, senyors consellers, que convindran amb mi... potser no, que la Proposició de llei de modificació de la Llei de la nacionalitat entrada a tràmit pel nostre grup, tot i conservant preceptes recollits en la proposició socialdemòcrata -és veritat-, soluciona aspectes tècnics i de contingut reals de real importància com el tema de l'adopció que difícilment, ho torno a dir, es podien corregir esmenant la proposició dels companys socialdemòcrates. Evidentment era difícil, és podia fer, però, en tot cas el que quedava vertaderament és una llei presentada... una proposició de llei presentada pel Partit Socialdemòcrata al qual les nostres esmenes, amb totes les reformes tècniques més els afegits polítics feien de què quedaria completament desnaturalitzada... jo diria de què quedaria desnaturalitzada en profunditat a excepció, evidentment, d'aquelles coses en les que estem d'acord que és el que fa referència a la possibilitat d'adquisició de la nacionalitat als andorrans no nascuts a Andorra i que han cursat l'escolaritat obligatòria.

És, doncs, positiu que invitem... -i, doncs, recullo les seves paraules, Sr. Rodríguez- l'invitem a vostè i a tot el Grup Mixt, i als seus companys evidentment del Grup Socialdemòcrata-, l'invitem des d'ara a treballar conjuntament en la nostra Proposició de llei, sabedors que aquesta Proposició de llei està -si se'm permet..., si se'm permet- més treballada, aconseguint les reformes necessàries i prudents...

-en això estem d'acord, Sr. Jordi Mas- prudents, també, després de vuit anys d'aplicació de l'antiga Llei.

És per tot l'exposat anteriorment i únicament per això -no vagi a buscar altres raons- que votarem en contra de la Proposició de llei del Grup Socialdemòcrata tot i compartint alguns dels seus apartats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument per explicar com és degut i amb tot el respecte pels proposants de la Proposició de llei que avui discutim, que no vam emetre criteri

-el

Sr. Jordi Mas també ho ha destacat- pel fet que coincidim amb el criteri del Grup Parlamentari Lliberal com és natural, i que sabem... i que hem treballat des del ministeri a ajudar al Grup Parlamentari Lliberal a preparar la Proposició de llei liberal que es va presentar ahir i que el Sr. Martí ja ha començat a defensar avui per destacar que era difícil de compaginar amb la que s'ha de discutir avui en aquesta Sala, per això no es va emetre criteri, amb tot el respecte per al Grup Parlamentari Socialdemòcrata que ha presentat una proposició de llei en la qual -també dic com ha dit el Sr. Martí- coincidim en una gran proporció del seu contingut.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

S'obre un altre torn dels grups parlamentaris.

Sr. Francesc Rodríguez del Grup Socialdemòcrata teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Moltes gràcies.

Bé, començaré pel final.

Les paraules que ha dit el Sr. cap de Govern... deu ser l'únic tema en el que el cap de Govern... perdó... que el Govern no té criteri ni el tenia fa quatre anys, perquè fa quatre anys tampoc va presentar el seu criteri.

Acostumats com ens tenen a parlar sovint de coses que ni se'ls demanen, no entenem el que ha dit el Sr. Martí al final de tot que d'alguna forma ha

expressat el criteri dels liberals respecte a la nostra Proposició de llei: les seves últimes frases. Només que ens haguessin dit això ja ens hauria agradat. És a dir, que ha dit que sí, que compartien bàsicament tot el que presentàvem nosaltres.

Bé, això és una qüestió de detall. No continuaré.

Segon, em sembla que avui estem -si no m'he equivocat, Sr. síndic- estem debatent l'admissió a tràmit de la proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no l'admissió a tràmit d'una proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Liberal. Em sembla que el discurs del Sr. Martí se'n pot deduir aquesta manera de veure-ho. Jo, evidentment, no entraré gens ni mica en tot el que vostè ha dit perquè penso que no és ni el moment ni l'ocasió i penso que vostè també es podia haver limitat en la seva intervenció a coses genèriques i no entrar al detall com ha fet.

Un cop dit això penso que no m'ha escoltat gaire bé perquè el que és la iniciativa d'IDN relativa als nens nascuts a Andorra i escolaritzats perquè puguin tenir la nacionalitat amb menys temps, jo ho he dit, suposo que deu haver sigut en un moment d'inatenció, però també ho he dit, per tant, evidentment, ho compartim.

Que això està al seu programa?... doncs, molt bé, això no vol dir, i més d'una vegada li hem dit nosaltres, que tot el que està en el nostre programa si ho volen assumir, ho poden assumir perfectament. Nosaltres si hi ha alguna cosa bona que està en un altre programa, per què no l'hem d'assumir? Sobretot quan fa quatre anys, persones afins -fins i tot algú que avui està assegut aquí- doncs, d'aquell partit que va promoure la presentació d'aquella proposició de llei, doncs, ho defensava.

Vostè em diu que no és esmenable... jo li dic que sí que és esmenable. Això és una divergència d'opinió i, per tant, aquí no ens posarem d'acord i no insistiré tampoc, es podria esmenar tot el seu contingut, que en el moment que toqui ja direm si ens agrada o no ens agrada, podia ser fet mitjançant esmenes a la nostra proposició de llei.

Però, ens és igual, ja ho he dit al principi. En el moment que toqui ja debatrem la seva. Estem contents, repeteixo, de què la nostra hagi estat l'esperó necessari perquè la que ahir va entrar a tràmit ho fes.

I, bé, pel que fa a la doble nacionalitat que s'ha esmentat des del Centre Demòcrata i que aquí

estaré bastant d'acord amb el representant del Grup Parlamentari Liberal, la Llei i la Constitució són molt clares, si es vol aplicar... si es vol fer aplicar es pot fer aplicar. En tot cas, al president del Grup Liberal que si s'ha de recordar a algú és al que ho ha de fer aplicar.

Jo desconec si hi ha casos, si no hi ha casos,... evidentment, no estem governant. Si estiguéssim governant podria informar i podria dir. Suposo que si no s'ha publicat cap cas al BOPA deu ser que no n'hi ha hagut cap i, per tant, jo tinc confiança en el Govern i en què farà aplicar la Llei com Déu mana.

El text de la Llei és suficient, penso jo, perquè no es donin casos de doble nacionalitat.

Tot es pot millorar evidentment.

De moment també em pararé aquí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt, Sr. Jordi Mas heu demanat la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Bé, gràcies Sr. síndic.

Començaré per la cortesia expressada pel president del Grup Lliberal que veig que troba a faltar, potser, la felicitació de què ens hagués enviat ahir aquesta Proposició de Llei, perquè em va arribar a casa, evidentment, amb la targeta del president del Grup Lliberal i no pas amb la tramitació ordinària del Consell General. Per tant, només en sóc coneixedor jo, i el text que el Grup Lliberal ens ha presentat, si no recordo malament, també he dit que no l'havia pas llegit perquè l'havia rebut ahir al migdia.

Per tant, moltes de les opinions del president del Grup Parlamentari Lliberal en relació a aquell text no cal que me les faci perquè no li debatre, perquè no ho conec. I així ho he manifestat i ho vull tornar a manifestar.

Evidentment, la seva defensa, ha sigut el seu projecte de llei, que només coneix el Grup Lliberal i que nosaltres no coneixem -tal com han dit.

Per tant, nosaltres estem aquí per debatre i per solventar, per solucionar, o posar sobre la taula una de les problemàtiques que nosaltres veiem.

El Sr. Paco Rodríguez deia que la Llei està per complir-se, tant la Llei com la Constitució, i és evident.

Avui estem, si nosaltres ressaltem aquest problema és perquè hi ha una inquietud al carrer, de la mateixa manera que hi ha una inquietud pels infants nats a Andorra o que estan en estudis i que volen adquirir la nacionalitat, o que hi ha una altra inquietud per rebaixar el període d'anys, també és el mateix. Per tant, el legislador està justament per recollir aquestes inquietuds del carrer i transmetre-les a les lleis. I nosaltres, el que fem és posar-ho aquí sobre la taula, perquè fa dies que ho denunciem, i entenem que hi pot haver un perill de futur, i això és el que ens preocupa, més encara que el que poden ser els anys. En això penso que hi hauria molt problema per entendre'ns.

Però, per això demanem que hi hagi un debat global amb la totalitat.

El nostre discurs, diu que és confús. Jo penso que és molt clar. Hem solventat un problema. Hem posat el problema sobre taula, i entenem, i hem posat a disposició de tots els grups el nostre treball per poder resoldre aquest i tots els altres problemes. I si no s'ha entès així, ara ho vull precisar, perquè no solament és aquest. Aquest és el que més ens preocupa, però vol dir que al carrer hi ha una inquietud en molts aspectes, i per tant s'ha d'escollar a tothom per poder trobar aquesta solució.

Avui, evidentment, no puc contestar res més de la proposta. Nosaltres esperarem la votació i després la justificació.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal una altra intervenció?

Sí, Sr. Antoni Martí teniu la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Moltes, gràcies Sr. síndic.

Miri, quan el portaveu del Grup Parlamentari Socialdemòcrata començava la seva intervenció, començava gairebé dient-me el que diria jo. Dient-me: "em dirà el Sr. Martí que tenen un projecte de llei i per això tal, tal i tal no el votarem".

Aleshores, jo que li agafo la paraula, quin millor motiu hi ha que defensar el perquè no es vota una proposició de llei, perquè justament es defensa un text diferent i molt més complert. A mi em sembla que això és el més lògic.

Encara més, li diré que a mi em sembla que això, fins i tot des d'un punt de vista democràtic és excel·lentíssim. Em permet que m'autoqualifiqui a mi mateix i al Grup Parlamentari Lliberal, des del punt de vista de què és clar, moltes vegades es diu "en això no hi estic d'acord, tal i tal"; però la veritat, és que nosaltres diem "no hi estem d'acord". Per què? No hi estem d'acord, perquè nosaltres tenim un plantejament, i a més aquest plantejament l'hem portat a tràmit parlamentari.

I en definitiva, i si volen que vagi més al detall, i acabant Sr. síndic, nosaltres no estem d'acord amb els termes del plantejament del Partit Socialdemòcrata, hi ha diferències importants. Quan en la seva Proposició de llei plantegen la possibilitat que per naturalització sigui a quinze anys, nosaltres pensem que és més prudent de fer-ho a vint anys. Quan ells parlen que els requisits per residència i per poder atorgar la nacionalitat a fills nascuts de pares estrangers han de passar deu anys, nosaltres pensem que per una qüestió de prudència ha de ser quinze anys. I a demés, nosaltres defensem que és el moment de posar solucions als problemes com l'adopció i a d'altres, i a demés clarificar, si se'm permet -perquè també ha sortit dins del debat-, no únicament i evidentment el Partit Lliberal Andorrà, el Govern d'Andorra i tots plegats hem de respectar la Constitució, i doncs, no hi ha possibilitat de doble nacionalitat, tal com marca l'article 7.2. Doncs, simplement dir que amb la nostra llei qualificada, tot i que segurament no fos necessària. En això estic d'acord amb el portaveu del Partit Socialdemòcrata. No fa cap mal que es clarifiqui el procediment per via d'expedient per no atorgar en casos fefaents que vertaderament s'està utilitzant dos nacionalitats.

I simplement això, i en tot cas, si se'm permet i acabant, amb el senyor portaveu del Partit Socialdemòcrata, amb el Sr. Rodríguez, fa dies que fem política, i em diu que vostè no hauria de dir -ell té tot el dret de dir-ho- però sàpiga que continuaré dient el que a mi em sembla més oportú.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Bartumeu, pel Grup Socialdemòcrata, heu demanat la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Per recordar que l'article 66 diu que s'ha de mirar de respectar el Reglament, i que quan un conseller que, com és el meu cas, l'invoca de dir quin és l'article que no es respecta, l'article 104, que és el que fa referència a les proposicions de llei. S'està conculcant reiteradament aquí, perquè ara el president del Grup Parlamentari Lliberal, com té per costum, ens vol donar lliçons de cortesia i d'excel·lència, i ha faltat, evidentment, no solament el Reglament, que no permet discutir una proposició de llei que no està a l'ordre del dia, sinó que, a més a més, aquesta Proposició de llei, pel que tenim entès, a part dels membres de la Sindicatura, només la té el company president Sr. Jordi Mas que la va rebre -ho acaba de dir- amb una tarja del president del Grup Parlamentari Lliberal, i el president del Grup Socialdemòcrata que la va rebre amb una tarja, no del president del Grup Parlamentari Lliberal, sinó del que havia estat president de la Comissió Legislativa de Política Exterior. Perquè la meua tarja era de la presidència de la Comissió Legislativa de Política Exterior.

S'entén que amb el remenament que hi ha de presidències a l'altre costat d'aquesta sala, doncs, al final un ja no trobi les targetes...

El Sr. síndic general:

Si us plau.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Però, en tot cas, Sr. síndic, com se'ns pot dir aquí que s'està discutint un text que la gran majoria dels consellers generals no l'han ni vist, i que jo sàpiga encara no està ni admès a tràmit?

El Sr. síndic general:

Si us plau. Només aclarir això que es podia interpretar: la primera intervenció que eren arguments per defensar la posició del Grup Lliberal. Això és la interpretació que he fet, però teniu raó de remarcar que, efectivament, del que es tracta és del debat de la Proposició de llei presentada pel Grup Socialdemòcrata, ja que l'altra encara no ha estat efectivament -com heu dit- admesa a tràmit a hores d'ara.

Sr. Antoni Martí, del Grup Lliberal, teniu la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Excusant-me que la targeta estigui mal... és veritat que hi han hagut molts canvis dins de les comissions, però això segurament no és debat d'avui, i aniré molt de pressa, que no m'estirin les orelles, i per tant, jo entenc i continuo mantenint la posició que... i per això deia excel·lent, però si m'he passat amb el qualificatiu, jo diria que és més que correcte el fet que per no votar una proposició de llei s'esgrimeixin les alternatives polítiques que es tenen, i amb aquestes presentades a Casa de la Vall, i això em sembla que no es pot dir d'una altra manera que és el mínim a l'hora de demostrar el perquè no es vota una proposició de llei, perquè es té una altra proposició de llei i amb idees diferents, i que n'afegeixen d'altres. Per tant, no hi veig en què incompleix. El president diu que representa la majoria parlamentària al reglament. I si és així, vull dir que en tot cas no ha sigut pas la seva intenció.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Si us plau. Un nou torn?

Per al·lusió, Sr. Francesc Rodríguez, teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

És per al·lusió per l'última intervenció... no l'última, l'anterior del Sr. president, Sr. Martí.

Al final de tot, quan ha dit que jo podia dir-li el que volgués i que ell continuaria dient el que ell vulgui, doncs, jo també li continuaré dient que no diu el que crec que hauria de dir.

Per tant, continuarem invocant el Reglament sempre que ho considerem necessari.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Algun altre torn d'intervenció?

Sí...

El Sr. Patrick García:

Sí, Sr. síndic, per justificar el vot.

El Sr. síndic general:

Sr. Patrick García, per justificar el vot, en tot cas després de la votació, llavors li donaré la paraula.

D'acord, doncs si no hi ha més intervencions procedirem, doncs, a la votació.

Recordar que sí és sí a la Proposició de llei, i en aquest cas s'obriria un període de quinze dies per poder presentar esmenes que no podran ser de totalitat; i no és no a la Proposició, i en aquest cas, es declararia closa la seva tramitació.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

Sra. Olga Benazet Dolsa : No

Sr. Jordi Daban Alsina : No

Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

Sr. Patrick García Ricart : M'abstinc

Sr. Josep Garrallà Rossell : M'abstinc

Sr. Marcel Llovera Massana : No

Sr. Esteve López Montanya : Sí

Sr. Antoni Martí Petit : No

Sr. Jordi Mas Torres : M'abstinc

Sr. Daniel Mateu Melción : No

Sr. Joan Monegal Blasi : M'abstinc

Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

Sr. Cándid Naudi Mora : No

Sr. Marc Pintat Forné : No

Sra. Clara Pintat Rossell : No

Sr. Emili Prats Grau : No

Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

Sr. Josep Ribera Ambatlle : M'abstinc

Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No

Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

Sr. Roc Rossell Dolcet : No

Sr. Guillem Valdés Alemany : No

Sr. Miquel Alís Font : Sí

Sr. Francesc Areny Casal : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El Sr. Esteve López:

5 vots a favor, 16 vots en contra i 5 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Bé, doncs a la vista del resultat no es pren en consideració la Proposició de Llei, i per tant, es declara closa la seva tramitació.

Sr. Patrick García havíeu demanat la paraula per fer una explicació de vot.

El Sr. Patrick García:

Sr. síndic seré breu.

M'he abstingut en la votació, perquè trobo que és una llàstima que una Llei tan important com és la Llei qualificada de la nacionalitat sigui utilitzada per un simple mercadeig electoral.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Jordi Mas, també havíeu demanat la paraula per una explicació de vot.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, Gràcies Sr. síndic.

El vot del nostre grup en l'abstenció ha estat definit i determinat per la proposta de pacte que hem llençat en la nostra exposició. Entenem que hi ha una proposició de llei que avui es debat, i una altra que entrarà a tràmit properament. Entenem que la millor forma d'arribar a un consens en un tema tan important és aquest. Per això la votació d'avui ha sigut una abstenció.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra explicació de vot?

Bé, doncs, acabat aquest punt de l'ordre del dia passem al punt número 5 i últim punt del dia d'avui.

5- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del patrimoni cultural d'Andorra.

El Projecte de llei ha estat publicat en el Butlletí número 62/2002, del 22 de novembre, i l'informe de la Comissió fou publicat en el Butlletí número 26/2003, del 4 de juny. S'hi han presentat 6 reserves d'esmena: 5 presentades pel Grup Parlamentari

Socialdemòcrata, i 1 presentada pel Sr. Patrick García Ricart del Grup Mixt.

La Sr. Maria Lluïsa Puig Montes nomenada ponent per part de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports té la paraula per exposar l'informe.

Teniu la paraula.

La Sra. Maria Lluïsa Puig:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports va analitzar el Projecte de llei del patrimoni cultural d'Andorra i les esmenes presentades a aquest, en el decurs de les reunions tingudes els passats dies 9 i 30 d'abril, i 15 i 30 de maig d'enguany.

Al Projecte de llei s'hi van presentar 85 esmenes: 41 per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, 22 per part del Sr. Patrick García, i 22 per part dels Srs. Josep Garrallà, Jordi Mas, Joan Monegal i Josep Ribera.

De les 85 esmenes presentades: 24 van ser aprovades per unanimitat, 1 per majoria, 19 esmenes van ser transaccionades i aprovades per unanimitat, 19 van ser retirades i 22 van ser rebutjades.

Cal esmentar que en el decurs de l'anàlisi els membres de la Comissió van acordar, per unanimitat, afegir la menció "dret a la intimitat" en el redactat de l'article 37.1 i en el de la disposició addicional segona per coherència amb l'esmena 8, la qual havia estat aprovada per unanimitat.

Així mateix, en haver-se aprovat l'esmena 43, la Comissió va acordar també, per unanimitat i per coherència amb el redactat del Projecte de llei, treure la menció "en un paisatge cultural" de l'article 14.1 del Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, acabada la intervenció del ponent, procedirem en primer lloc, doncs, al debat de les reserves d'esmena presentades pel Grup Socialdemòcrata, i seguidament al debat de l'esmena presentada pel Sr. Patrick García.

Abans de procedir al primer debat, demanaria al

Sr. Francesc Rodríguez del Grup Socialdemòcrata si desitja fer el debat i la votació de les esmenes conjuntament?

El Sr. Francesc Rodríguez:

Miri, el que li proposo és fer el debat conjuntament, però la votació separada pel mateix motiu que abans. Són esmenes que no tenen res a veure l'una amb l'altra, i per tant considero que s'hauria de fer per separat.

Quant a -jo almenys-, la defensa la faré conjunta, si no hi veu inconvenient.

El Sr. síndic general:

D'acord.

Doncs, si tothom està d'acord procedirem a fer un debat conjunt de les esmenes presentades pel Grup Socialdemòcrata, i a continuació passàrem a fer la votació per separat de cada una de les esmenes.

Doncs, bé tothom està d'acord?

Doncs, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula per presentar les esmenes.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Avui arriba finalment a aprovació del Consell General un projecte de llei llargament desitjat i concebut de la mateixa forma, sense pretendre que és només gràcies a la presentació, ara fa un any, d'una proposta de resolució del Grup Parlamentari Socialdemòcrata demanant la tramitació immediata de la llei -resolució finalment a demés aprovada per tots els presents. Hem de dir que, globalment, i després de l'aprovació, com molt bé ha dit la ponent, en Comissió Legislativa de 44 esmenes a l'articulat, s'ha arribat a un text que permet encarar amb optimisme, si l'aplicació de la llei per part del Govern es fa de forma efectiva, eficient i positiva, doncs, que permet encarar amb optimisme la conservació del patrimoni cultural d'Andorra, malauradament, no la del patrimoni cultural a Andorra. I amb aquesta subtila lingüística em refereixo a la primera de les reserves d'esmena que hem presentat per tal de defensar la conveniència de la seva aprovació. El concepte de cultura és un concepte universal que en el cas d'una llei com la que estem analitzant no admet qualificatius que en limitin l'apreciació per raó d'origen. Dir que integren el patrimoni cultural d'Andorra els béns

relacionats amb la cultura o la història d'Andorra significa deixar de banda tots els béns universalment reconeguts com a patrimoni cultural que no estiguin relacionats amb la cultura o la història d'Andorra, i de retruc la impossibilitat de declarar bé d'interès cultural o bé inventariat qualsevol d'aquests béns. Això senzillament és afavorir deliberadament un empobriment del patrimoni cultural del país. I no ens serveix l'excusa argumentada que sovint es tracta de béns de titularitat privada. Si el propietari té totes les garanties i sap que pot disposar lliurement del bé, no ha de tenir cap inconvenient en què aquest estigui catalogat i, per tant, que en cas d'exportació definitiva l'Estat pugui exercir, pagant-ne el preu just, un dret de prioritat d'adquisició, per tal que el bé es pugui quedar a Andorra. Per a nosaltres és tant evident que la limitació esmentada no pot figurar al text que pensem que la votació contrària a la nostra esmena es va tractar d'un error d'apreciació que avui serà esmenat amb l'acceptació de la reserva.

La segona esmena reservada és deguda a què pensem que el Govern no ha de poder excloure de la categoria de bé inventariat els béns mobles d'interès artístic de més de 100 anys d'antiguitat. En el debat en Comissió se'ns va proposar una transacció que limitava l'abast de la disposició als objectes de menor valor, però en aquest cas pensem que els objectes referits quedarien ja inclosos en la categoria setena. Per tant, mantenim la nostra esmena en el sentit que no es pugui excloure de la categoria de bé inventariat els béns mobles d'interès artístic de més de 100 anys d'antiguitat.

Pel que fa a la tercera reserva, si bé una part de la mateixa ha estat admesa mitjançant una transacció a una altra esmena dels companys del CDA, l'hem mantingut perquè pensem que el canvi d'ús dels monuments així com els criteris d'intervenció arquitectònica i urbanística sobre els mateixos hauria de rebre de forma obligatòria l'apreciació del Consell Assessor del patrimoni cultural, i més tenint en compte que els seus informes no són vinculants.

Una altra esmena reservada és la relativa a la requalificació del solar on estava bastit el bé, en el cas de destrucció total d'un bé immoble d'interès cultural. Pensem que aquesta hauria de ser una sanció complementària a la pecuniària, ja que aquesta darrera per si sola pot no ser dissuasiva. Malgrat que l'acció destructora pugui ser castigada penalment, el

benefici material aconseguit podria deixar sense efecte les disposicions que haurien d'assegurar la protecció del bé. Cal dir que en cap cas es proposa canviar la titularitat del solar i que l'única cosa que es proposa és la requalificació del terreny en el sentit que només s'hi puguin edificar instal·lacions o equipaments d'interès públic.

Finalment, pel que fa a la darrera reserva d'esmena, pensem que és important que la Llei del patrimoni cultural reconegui explícitament que l'esquema legislatiu bàsic relatiu al patrimoni cultural s'ha de completar amb les lleis d'arxius, de biblioteques i de museus. Podríem reconsiderar el termini que s'exigeix al Govern per fer efectiva la presentació a tràmit parlamentari dels corresponents projectes de llei, però no el fet de reconèixer l'esquema legislatiu.

Aquests són, succintament, els nostres arguments. Pensem que són raonables; el nostre dubte és saber si seran prou convincents com perquè votin favorablement les esmenes reservades.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir ara o al final? No?

Doncs, passarem a la intervenció dels altres grups parlamentaris. Pel Grup Mixt intervé el Sr. Joan Monegal. Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. Síndic.

Jo faré la meua intervenció englobant alguna reflexió en relació a les reserves d'esmena.

Avui estem davant la imminent aprovació del Projecte de llei del patrimoni cultural d'Andorra d'òbvia i notòria importància, ja que la Llei neix amb la vocació i voluntat de regular i protegir els testimonis de la nostra comunitat expressats en el decurs de la nostra història i fruit de la creativitat del nostre país.

L'encàrrec en qüestió es recolza clarament en el mandat constitucional contingut en l'article 34 i, per tant, la iniciativa de finalment cobrir aquesta important llacuna del nostre ordenament jurídic, dotant a l'Administració de les potestats que garanteixin, per mitjà de la regulació, la protecció del patrimoni cultural, ha de ser o ha de tenir la complicitat del Centre Demòcrata Andorrà.

Tanmateix, entenem que el text de la Proposta mereixia que fos completat en determinats aspectes; objectiu que creiem ha estat assolit.

Els representants en el Consell del Centre Demòcrata Andorrà amb aquesta exclusiva finalitat varem interposar en el seu dia i en mèrits del tràmit parlamentari les 22 esmenes al redactat de la Proposta de llei.

Les motivacions de la majoria d'esmenes formulades han estat essencialment cercar l'efectivitat de la Llei per a obtenir garantia que, certament el patrimoni cultural serà conservat. Amb aquest ànim, s'han demanat de completar determinats articles per a contreure a l'Administració a actuar dins uns terminis preestablerts en la protecció del patrimoni cultural, així com també impulsant mesures preventives endemés de les restauradores; també eliminant la potestativitat d'establir entorns de protecció, els quals s'interessaven com a preceptius per a tots els béns immobles que s'acullen a aquesta nova legislació; vetllant per a què es defineixi la qualificació i formació del conjunt de professionals que intervenen en la conservació i restauració del patrimoni cultural per a guardar la identitat i l'autenticitat dels monuments, i dotant a l'Administració d'instruments de protecció, ús i gestió de dit patrimoni; incentivant iniciatives privades i el mecenatge així com la participació d'associacions no lucratives que es dediquin a la protecció del patrimoni arquitectònic i cultural, i, en definitiva, crear un sistema d'autofinançament amb independència de les necessitats del pressupost general de l'Estat i que respongui millor a les necessitats del patrimoni cultural i arquitectònic del país, possibilitant que la inversió d'energia, esforços i diners es derivi vers al manteniment del patrimoni i es minimitzin les activitats de restauració, circumstància que sempre transcendirà positivament per a guardar l'autenticitat i la identitat dels monuments i del patrimoni en qüestió.

Veiem amb satisfacció com aquests aspectes han quedat continguts en el Projecte de llei per haver estat aprovades per unanimitat la majoria de les esmenes exercitades.

Ara bé, no hem d'obviar un cert accent crític a la Llei pel motiu de no haver estat acceptades altres esmenes tendents, aquestes darreres a: contreure a què els plans urbanístics s'adaptin als criteris arquitectònics i urbanístics establerts, i que han de regir les intervencions sobre el bé declarat d'interès cultural i sobre

l'entorn de protecció definit, sis mesos després de la publicació al BOPA.

Aquesta mesura clarament tendia a l'adequació de la normativa urbanística als criteris en qüestió.

També lamentem que no es contregui a les administracions a què dins d'uns terminis predeterminats promoguin instruments d'ordenació urbanística on es precisin els criteris que han de regir les intervencions i els adequin.

Ens felicitem, per altra banda, i malgrat la nostra esmena no hagi prosperat -en canvi sí la del Grup Parlamentari Socialdemòcrata- en relació a afegir dos apartats més a l'article 16 relatiu a la declaració del paisatge cultural i a l'exigència, acompanyant dita declaració, d'establir un instrument de protecció o gestió dels mateixos.

Per contra, lamentem també, que no s'hagi aprovat l'esmena que efectuàvem a la disposició transitòria, tendint a què siguin els planejaments urbanístics que defineixin en cada parròquia, l'àrea o l'entorn de protecció del monument.

És rellevant d'aquesta Llei els entorns de protecció. Havent aquesta determinat en el Projecte un radi de 100 metres del monument d'entorn de protecció, podia resultar en ocasions discriminatiu i poc ajustat a la realitat i a les necessitats del propi monument, en perjudici dels drets individuals. L'entorn de protecció hauria de concretar-se en funció de la classificació del sòl urbanístic i del tipus de bé. De tots és conegut que un tractament igualitari sobre situacions diferents pot ésser discriminatori i trenqui justament el principi d'igualtat que es pretén assolir.

Els entorns monumentals han d'adaptar-se a la realitat i a les exigències de l'ordenació urbanística i a les necessitats del desenvolupament econòmic i social. Per aquests motius entenem que, coincidint amb el moment actual de la redacció dels diferents plans d'urbanisme parroquials, i tenint el convenciment que són els comuns els més propers a la seva realitat territorial parroquial, que coneixen les necessitats del seu urbanisme i del seu patrimoni cultural a protegir, havien d'ésser els planejaments urbanístics en qüestió els que havien d'arribar i establir les solucions perimetrals més equitatives, atenent, a major abundament, el fet que els plans d'urbanisme parroquials resulten realitzats per tècnics i, per

tant, n'hem de presumir la seva objectivitat, i els mateixos són aprovats finalment pel Molt Il·lustre Govern.

Finalment també lamentem que no s'hagi aprovat l'esmena que establia que les administracions concernides tinguin, sota l'imperi de la Llei, al qual han estat sotmeses, de revisar i adaptar en el termini màxim de tres anys, tots els plans, decrets i reglaments vigents que puguin contenir disposicions contradictòries amb els objectius i preceptes de la present Llei.

Entenem que aquest exercici de revisió diluiria substancialment els conflictes sempre molestos i indesitjables en aplicació de la norma per la dispersió de la regulació precedent, malgrat tots sabem que, la llei especial en aquest àmbit i que avui aprovarem, s'estableix per sobre de dites normatives, quan aquestes es revelin contradictòries amb la mateixa. Creiem que s'afegia un grau de garantia major i s'implicava, amb dita esmena, amb l'exercici d'autocrítica de les administracions i de la seva normativa autòctona avui existent en la matèria, a dites corporacions locals.

Ressaltem, però, el fet que s'hagin transigit esmenes tant importants com aquelles que han facultat la redacció actual de l'article 35 relatiu als ajuts públics, establint una dotació pressupostària pel programa anual d'inversions per aconseguir ajuts per a la conservació integral, la restauració, el manteniment i la millora del patrimoni cultural, en un mínim del 0,5% de la inversió en obra pública que preveu adjudicar el Govern durant l'exercici en concret.

Com dèiem en la motivació de la nostra esmena, assegurar el finançament de les iniciatives tendents a la protecció del patrimoni és, sens dubte, l'eina més essencial per a què el feix de mesures i regulacions contingudes en aquesta Llei, siguin de possible aplicació esdevenint la Llei realment efectiva.

Quant a les reserves d'esmena: la primera que s'efectua introdueix el concepte de valor social, el nostre grup creu que és inherent a la resta de conceptes que fan referència a l'esmena en qüestió: valor històric, artístic, estètic, arqueològic, científic, i endemés.

La segona esmena tendent a què el Govern no pugui excloure per reglament els béns inventariats que siguin mobles d'interès artístic de més de cent anys d'antiguitat, i creiem que és molt positiva. Cal, també, que l'informe previ del Consell Assessor del patrimoni cultural,

aquest informe previ pels 3 punts esmentats pel Partit Socialdemòcrata, creiem que és congruent amb els articles 9 i 17 del Projecte de llei.

Quant a l'esmena quarta relativa a l'esmena de l'informe de la ponència número 70, creiem que malgrat no incideix amb la titularitat, com s'ha dit, podria, fins i tot, veure o ser o esdevenir una doble sanció, ja que s'ha reconegut que fins i tot està aquest context protegit en l'àmbit penal. I creiem que un instrument, en tot cas, per limitar tant la propietat, en definitiva ho ha de ser a l'empara de la Llei d'expropiació, en tot cas una eventual modificació de la mateixa, ajustada més a la realitat d'aquestes necessitats i de la nova legislació que deriva d'aquesta Cambra.

I finalment, quant a l'esmena 85 de l'informe de la ponència relativa a la disposició final, a la nova disposició final, fixar el termini d'un any és... o fixar terminis en definitiva, ha estat també, no diria una obsessió en les esmenes que nosaltres hem formulat en aquest Projecte de llei, però sí un interès cabdal per quan voldríem, com hem dit abans, que la Llei fos realment efectiva. I creiem que acotant a terminis, tant la legislació complementària que pugui derivar de la mateixa, com l'actuació de l'Administració per desplegar la pròpia Llei, és positiu.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Abans de passar la paraula al Grup Lliberal, per continuar el debat només agrairia que a les intervencions, aquí estem en el debat de les reserves d'esmena, doncs, en aquest cas del Grup Socialdemòcrata, i m'agradaria, doncs, que en els debats de les reserves d'esmena ens centréssim en les reserves. Després al final d'aquest punt de l'ordre del dia serà el moment abans de procedir a la votació de la resta dels articles, doncs, en aquells moments es podrà procedir al debat general del Projecte de llei.

També pel Grup Mixt vol intervenir, doncs, el Sr. Patrick García?

Teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

És per defensar la meua reserva d'esmena.

El Sr. síndic general:

No la vostra reserva d'esmena després, si us plau.

Ara passem al Grup Lliberal per intervenir dins el debat de les reserves d'esmena presentades pel Grup Socialdemòcrata.

Pel Grup Lliberal intervé la Sra. Maria Lluïsa Puig.

La Sra. Maria Lluïsa Puig:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa referència a les cinc reserves d'esmena presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, números 6, 11, 21, 70 i 85 de l'informe del ponent, el Grup Parlamentari Lliberal farà una exposició conjunta de les mateixes.

En relació a la reserva d'esmena número 6 de modificació de l'apartat 2 de l'article 1, en el qual el text de la Llei diu que: "Integren el patrimoni cultural d'Andorra els béns materials i immaterials relacionats amb la història o la cultura d'Andorra...". I el text de l'esmena diu que: "Integren el patrimoni cultural d'Andorra els béns materials i immaterials relacionats amb la història o la cultura ..."

La inclusió de la referència a la vinculació amb la cultura i la història d'Andorra subratlla amb més contundència el fet que el patrimoni cultural d'un país està integrat principalment pels béns que han anat conformant la cultura i la identitat del país.

Ara bé, en la pràctica la diferència entre els dos textos és poc transcendent. És a dir, pels béns immobles la diferència és inexistent, ja que evidentment la Llei s'aplica als immobles d'Andorra.

Pels béns mobles, també és clara la vinculació amb Andorra del patrimoni arqueològic, etnològic, documental i bibliogràfic, tal com estan definits en els articles corresponents.

I pel que fa als béns artístics -pintures, escultures, etc.-, el fet que en el Projecte de llei es parli de béns relacionats amb la història o la cultura d'Andorra, no vol dir que el Govern no pugui declarar d'interès cultural, per exemple, una col·lecció de pintura internacional que hagi estat reunida per una persona o entitat d'Andorra i que estigui vinculada al país pel nombre important d'anys en què la col·lecció hagi romàs a Andorra.

En relació a la reserva d'esmena número 11 de modificar el redactat de l'apartat 5 de l'article 3, exposem el següent: l'esmena presentada consisteix en suprimir de l'article 3.5 la categoria tercera en què fa referència l'article 3.1.b), és a dir, la referència als béns artístics de més de 100 anys.

En l'article 3.5 del Projecte de llei, es contempla la possibilitat que el Govern, si ho creu oportú, pugui restringir el conjunt de béns que es consideren inclosos genèricament en la categoria dels béns inventariats.

En el Projecte de llei s'ha volgut fer una distinció entre el que són béns mobles d'interès artístic

-categoria tercera de l'article 3.1.b)- i béns mobles restants -categoria setena de l'article 3.1.b).

Pel que fa als béns artístics -pintures, escultures, dibuixos, gravats, etc.- es considera com inventariats tots els béns de més de 100 anys.

Cal recordar, que la principal conseqüència jurídica que té la consideració d'un bé com a inventariat és el fet que la seva exportació queda subjecta a autorització del Ministeri de Cultura (art. 19.1).

Amb el text actual del Projecte de llei, el Govern podria, per decret, establir que només es consideren béns inventariats els béns artístics de més de 100 anys i de valor superior a x euros.

En relació a la reserva d'esmena número 21 en la que es proposa afegir 3 nous punts a l'apartat 3 de l'article 5, els quals són: el canvi d'ús dels monuments, els estudis d'impacte, els criteris arquitectònics i urbanístics de les intervencions sobre béns d'interès cultural i el seu entorn de protecció.

Pel que fa referència a la proposta d'incloure el canvi d'ús dels monuments, la seva no inclusió és coherent amb el fet que tampoc no s'inclougui a l'article 5.3 la intervenció del Consell Assessor en l'autorització pel Ministeri de Cultura de les obres i intervencions sobre els monuments.

Pel que fa als estudis d'impacte, s'han inclòs dintre del Projecte de llei, mitjançant l'esmena 23 de l'informe del ponent la qual va ésser transaccionada i aprovada per unanimitat.

Quant a la proposta d'incloure la intervenció del Consell Assessor en la definició dels "criteris arquitectònics i urbanístics de les intervencions sobre béns d'interès cultural i el seu entorn de

protecció", cal tenir present que el Consell Assessor ja intervé en la fase inicial del procediment de declaració dels BIC (article 5.3.a), i, com que normalment els criteris d'intervenció s'establiran en el decret de declaració del BIC (article 12.2), creiem que seria excessiu que el Consell Assessor hagués d'emetre informe dues vegades durant la tramitació de l'expedient de declaració.

Per altra banda, pel que fa als conjunts arquitectònics i als paisatges culturals, el Consell Assessor ja intervé en la determinació dels criteris, en virtut de la competència que li reconeix l'article 5.3.f).

En relació a la reserva d'esmena número 70 en la que es proposa afegir un nou punt al redactat de l'article 40, cal dir que: en cas que es produeixi la destrucció total d'un bé immoble d'interès cultural, la Llei preveu sancions de fins al triple del valor del bé destruït, o bé fins a 300.00 euros.

No vol dir amb això, que la destrucció d'un bé d'interès cultural, quedi subsanada amb una sanció, per elevada que pugui ésser.

En tot cas, les sancions superiors, ja vindran estipulades en el nou Codi penal, on es tipificarà com a delicte la destrucció de monuments protegits.

I pel que fa a la reserva d'esmena número 85 en la que es proposa afegir una nova disposició final, on s'especificaria: "Que el Govern ha de presentar a tràmit parlamentari en el termini màxim d'un any a partir de l'entrada en vigor de la present Llei, una llei d'arxius, una llei de biblioteques i una llei de museus." Volem exposar el següent: la no acceptació de la present esmena en el transcurs de la Comissió, no vol dir que no es vulgui presentar alguna d'aquestes lleis en un futur, sinó únicament que no pensem que es tingui d'incloure aquest esquema legislatiu en la present Llei.

En principi, la protecció del patrimoni documental, bibliogràfic i museístic, està plenament garantida amb la Llei del patrimoni cultural, i no precisa d'altres lleis sectorials complementàries, ja que possiblement sigui suficient amb un decret que desplegui els principis que estableixen els articles 31 a 34 de la Llei del patrimoni cultural.

En tot cas, si el Govern optés per a preparar projectes de llei d'arxius, biblioteques i museus, el seu contingut no ha d'incidir en la protecció del patrimoni cultural, sinó que ha d'ésser bàsicament organitzatiu i de concreció de les

competències i responsabilitats de cada nivell d'administració.

En el cas dels arxius, en el si de la Comissió, es va transaccionar i aprovar per unanimitat l'esmena 61 de l'informe del ponent presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, quedant especificat en el Projecte de llei que "el dret i les condicions d'accés al patrimoni documental conservat a l'Arxiu Nacional es regirà per una regulació específica".

Per tant, d'acord amb l'exposat, i tal com va ésser ja expressat pels representants del Grup Parlamentari Lliberal, en el si de la comissió, no votarem favorablement a les reserves d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

S'obre un altre torn d'intervencions.

Pel Grup Socialdemòcrata Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

A veure, quant a la primera part de la intervenció dels companys del CDA, evidentment no m'hi referiré.

Quant a la curta intervenció sobre les reserves d'esmena en concret, sobre la primera que és la que trobo essencial, és veritat que també inclou el referent als valors socials. Però jo no m'hi he referit perquè a mi, malgrat ser important, el que és encara més important és la modificació que he esmentat de diferenciar entre el patrimoni cultural i el patrimoni cultural d'Andorra. Per tant, fet aquest aclariment, poca cosa més tinc a dir.

Pel que fa a la intervenció de la representant del Grup Parlamentari Lliberal, als estudis d'impacte jo no m'hi he referit. És cert que estan inclosos... millor dit, sí que m'hi he referit! És cert que s'han inclòs al redactat gràcies a una esmena dels companys. I ho he dit. Per tant, no ho he inclòs en la reserva d'esmena. Per tant, penso que no venia al cas referir-s'hi.

I pel que fa a la darrera esmena, en podríem parlar, però jo no baixaré al detall que vostè ha baixat. Jo l'únic que volia és que se citessin aquí. Penso que és important que la Llei ho inclogui. El que sí que em tornaré a referir, és a la primera, i desitjar que no haguem de córrer a modificar la Llei. Ja en tenim... millor dit, en tenen l'experiència, perquè estic segur que si hi

ha algun recurs en algun cas en concret, haurem de córrer, i haurem de córrer tots.

És tot el que tinc a dir de moment.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt alguna altra intervenció?

Pel Grup Lliberal alguna altra intervenció?

Cap intervenció?

Pel Govern... en tot cas després si us sembla bé?

Doncs, cap intervenció respecte a les reserves d'esmena, doncs, passariem a la votació de les esmenes reservades pel Grup Socialdemòcrata.

Tal com hem quedat a l'inici, doncs, d'aquest punt, és a dir que votariem esmena per esmena.

La primera reserva d'esmena és la número 6, i com totes les altres correspon a l'informe de la ponència.

Doncs, Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

Sra. Olga Benazet Dolsa : No

Sr. Jordi Daban Alsina : No

Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

Sr. Patrick García Ricart : Sí

Sr. Josep Garrallà Rossell : No

Sr. Marcel Llovera Massana : No

Sr. Esteve López Montanya : Sí

Sr. Antoni Martí Petit : No

Sr. Jordi Mas Torres : No

Sr. Daniel Mateu Melción : No

Sr. Joan Monegal Blasi : No

Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

Sr. Cándid Naudi Mora : No

Sr. Marc Pintat Forné : No

Sra. Clara Pintat Rossell : No

Sr. Emili Prats Grau : No

Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

Sr. Josep Ribera Ambatlle : No

Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No

Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

Sr. Roc Rossell Dolcet : No

Sr. Guillem Valdés Alemany : –

Sr. Miquel Alís Font : Sí

Sr. Francesc Areny Casal : No

Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El Sr. Esteve López:

Vots a favor 6, vots en contra 19.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena.

Passem a la votació de la reserva d'esmena número 11.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

Sr. Jordi Daban Alsina : No

Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

Sr. Patrick García Ricart : Sí

Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí

Sr. Marcel Llovera Massana : No

Sr. Esteve López Montanya : Sí

Sr. Antoni Martí Petit : No

Sr. Jordi Mas Torres : Sí

Sr. Daniel Mateu Melción : No

Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

Sr. Cándid Naudi Mora : No

Sr. Marc Pintat Forné : No

Sra. Clara Pintat Rossell : No

Sr. Emili Prats Grau : No

Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí

Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No

Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

Sr. Roc Rossell Dolcet : No

Sr. Guillem Valdés Alemany : –

Sr. Miquel Alís Font : Sí

Sr. Francesc Areny Casal : No

Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

Sra. Olga Benazet Dolsa : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari, el recompte, si us plau.

El Sr. Esteve López:

10 vots a favor i 15 en contra.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació també queda desestimada aquesta esmena.

Passem a la següent: reserva d'esmena número 21.

Passem a la votació Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

Sr. Patrick García Ricart : Sí

Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí

Sr. Marcel Llovera Massana : No

Sr. Esteve López Montanya : Sí

Sr. Antoni Martí Petit : No

Sr. Jordi Mas Torres : Sí

Sr. Daniel Mateu Melción : No

Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

Sr. Cándid Naudi Mora : No

Sr. Marc Pintat Forné : No

Sra. Clara Pintat Rossell : No

Sr. Emili Prats Grau : No

Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí

Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No

Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

Sr. Roc Rossell Dolcet : No

Sr. Guillem Valdés Alemany : –

Sr. Miquel Alís Font : Sí

Sr. Francesc Areny Casal : No

Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

Sra. Olga Benazet Dolsa : No

Sr. Jordi Daban Alsina : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau.

El Sr. Esteve López:

10 vots a favor, i 15 en contra.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació, aquesta esmena també queda desestimada.

Reserva d'esmena següent: la número 70.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

Sr. Patrick García Ricart : Sí

Sr. Josep Garrallà Rossell : No

Sr. Marcel Llovera Massana : No

Sr. Esteve López Montanya : Sí

Sr. Antoni Martí Petit : No

Sr. Jordi Mas Torres : No

Sr. Daniel Mateu Melción : No

Sr. Joan Monegal Blasi : No

Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

Sr. Cándid Naudi Mora : No

Sr. Marc Pintat Forné : No

Sra. Clara Pintat Rossell : No

Sr. Emili Prats Grau : No

Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

Sr. Josep Ribera Ambatlle : No

Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No

Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

Sr. Roc Rossell Dolcet : No

Sr. Guillem Valdés Alemany : –

Sr. Miquel Alís Font : Sí

Sr. Francesc Areny Casal : No

Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

Sra. Olga Benazet Dolsa : No

Sr. Jordi Daban Alsina : No

Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari general, si us plau.

Perdó, Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau.

(Se sent riure)

El Sr. Esteve López:

6 vots a favor i 19 en contra.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena.

Reserva d'esmena següent: la número 85.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

Sr. Patrick García Ricart : Sí

Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí

Sr. Marcel Llovera Massana : No

Sr. Esteve López Montanya : Sí

Sr. Antoni Martí Petit : No

Sr. Jordi Mas Torres : Sí

Sr. Daniel Mateu Melción : No

Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

Sr. Cándid Naudi Mora : No

Sr. Marc Pintat Forné : No

Sra. Clara Pintat Rossell : No

Sr. Emili Prats Grau : No

Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí

Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No

Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

Sr. Roc Rossell Dolcet : No

Sr. Guillem Valdés Alemany : –

Sr. Miquel Alís Font : Sí

Sr. Francesc Areny Casal : No

Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

Sra. Olga Benazet Dolsa : No

Sr. Jordi Daban Alsina : No

Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau.

El Sr. Esteve López:

10 vots a favor, i 15 en contra.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació, doncs, també queda desestimada aquesta esmena.

Doncs, acabades les votacions a les reserves d'esmena presentades pel Grup

Socialdemòcrata, procedirem al debat de l'esmena presentada pel Sr. Patrick García.

Sr. Patrick García teniu la paraula per presentar la vostra esmena.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, dir que la defensa d'aquesta reserva d'esmena no vincularà la meva decisió en la votació de la Llei.

És curiós veure que la disposició addicional primera, en la qual fa referència a l'article 11 de la present Llei, que parla de les capelles romàniques, els monuments artístics arqueològics i zones d'interès històric o prehistòric, el sentit de la meua esmena, número 71, va en respecte a aquest article 11, la qual fa referència a la disposició addicional primera d'aquesta Llei, i fa referència a l'annex publicat al final d'aquesta Llei, article 11, parla en el seu apartat b, de conjunt arquitectònic, agrupament de construccions urbanes o rurals concentrades o disperses que constitueix una unitat coherent, encara que en alguns casos, individualment no tinguin valors rellevants; entre parèntesis -perquè ho he redactat així- (no sé si tindran algun valor rellevant o no), però es troba a faltar en aquest llistat i/o catàleg publicat com a annex, com quasi sempre, pràcticament tots els conjunts arquitectònics del país, dels quals només en citaré alguns: tots els cascs antics d'Andorra, les Bordes de Rigodé als Cortals d'Encamp, les Bordes de Setúria, etc. Però que no passi com a l'Hotel Rosaleda o a la Casa Batlle a Sant Julià. Estaria molt bé que aquest llistat i/o catàleg que sempre apareixen *in extremis* al cap d'uns quants anys, no desaparegui del nostre patrimoni.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, el Govern vol intervenir ara o al final?

No?

Tenen la paraula els altres grups parlamentaris.

Pel Grup Socialdemòcrata Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Bé, tal com vaig manifestar en la discussió al si de la comissió d'aquesta esmena, en el fons ja hi estem d'acord, però trobem a mancar una relació detallada de quins són aquests béns que es volen protegir, i per tant, difícilment podem votar favorablement per protegir uns béns que no sabem exactament quins són. Si se'ns hagués aportat aquesta relació concreta, suposo que segurament l'hauríem votat. Per tant, ja dic ara que el nostre sentit serà el mateix que va ser a la comissió, el sentit del vot, quan ens vam abstenir, perquè estem d'acord amb el fons però no podem acceptar-ne la forma.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal?... Alguna intervenció per part del Grup Lliberal?

Sra. Maria Lluïsa Puig teniu la paraula.

La Sra. Maria Lluïsa Puig:

Gràcies Sr. síndic.

En relació a la reserva d'esmena número 71 de l'informe del ponent presentada pel Sr. Patrick García Ricart, conseller general, membre del Grup Mixt, el qual proposa modificar el redactat de la disposició addicional primera, incloent a la llista que es publica com annex a la present Llei la relació de tots els béns amb interès cultural que disposa el Ministeri de Cultura manifestem:

El Projecte de llei del patrimoni cultural d'Andorra aporta un nou marc jurídic sobre la protecció del nostre patrimoni cultural.

Declarar automàticament i de manera arbitrària tota una relació de béns amb interès cultural que avui formen part d'un inventari realitzat pel Ministeri de Cultura, sense cap tipus d'estudi científic i tècnic per a poder seleccionar-los i motivar la seva declaració, desvirtua totalment el text que avui sotmetem a la seva aprovació.

Efectivament aquest Projecte de llei preveu tot un procés per la selecció i posterior declaració d'un bé d'interès cultural, així com un període d'informació pública on les parts afectades puguin fer les seves al·legacions.

Acceptar la seva esmena implicaria no seguir el procés de la Llei que avui votarem. Si la seva preocupació, que també és la nostra, és protegir tota la relació de béns que no estan annexats en

aquest Projecte de llei, pensem que el text dóna les màximes garanties perquè això no succeeixi.

Per tant, i d'acord amb l'exposat, i tal com va ser ja expressat pels representants del Grup Parlamentari Lliberal en el si de la Comissió, no votarem favorablement a la reserva d'esmena.

I volia fer un aclariment al Sr. García, i dir-li que la Casa Batlle de Sant Julià està molt bé on està, i que en tot cas és la Casa Palau.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Si us plau.

Un altre torn d'intervencions?

Cap altre torn d'intervencions?

(Se senten veus)

El Sr. Patrick García:

Sí, per al·lusions...

El Sr. síndic general:

Si us plau, Sr. Patrick García, us dono la paraula.

És per al·lusions? Teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Sí, perquè veig que al Sr. Martí li encanta riure, i no rigui tant Sr. Martí, perquè és d'Escaldes, i el patrimoni del casc antic de tot arreu ens l'estem, vulgarment dit, carregant a tot arreu.

I el meu company Paco, el Sr. Francesc Rodríguez de la comissió, efectivament, a la comissió va defensar el perquè no defensaria l'esmena.

Però jo repeteixo, el llistat no l'he de fer jo, Patrick García com a conseller. Hi ha un ministeri que funciona, hi ha un sector que es diu Patrimoni que han fet una feina feixuga, i aquí parlo com a tècnic, i tenen l'informe de pràcticament tots els béns, com a mínim, arquitectònics que existeixen a Andorra. Fer aquest llistat em sembla que no és gaire difícil perquè no pugui passar el que està passant en aquest país, i pugui arribar a passar perquè no està inclòs dins del catàleg.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna intervenció per part dels altres grups?

Bé, doncs, si no hi ha cap altra intervenció, doncs, procedirem a la votació de la reserva d'esmena, en aquest cas la número 71 de l'informe de la ponència.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí

Sr. Marcel Llovera Massana : No

Sr. Esteve López Montanya : M'abstinc

Sr. Antoni Martí Petit : No

Sr. Jordi Mas Torres : Sí

Sr. Daniel Mateu Melción : No

Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

Sr. Cándid Naudi Mora : No

Sr. Marc Pintat Forné : No

Sra. Clara Pintat Rossell : No

Sr. Emili Prats Grau : No

Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí

Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No

Sr. Francesc Rodríguez Rossa : M'abstinc

Sr. Roc Rossell Dolcet : No

Sr. Guillem Valdés Alemany : No

Sr. Miquel Alís Font : M'abstinc

Sr. Francesc Areny Casal : No

Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc

Sra. Olga Benazet Dolsa : No

Sr. Jordi Daban Alsina : No

Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc

Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

Sr. Patrick García Ricart : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El Sr. Esteve López:

5 vots a favor, 16 en contra i 5 abstencions.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada l'esmena.

Abans de procedir a la votació de les parts del Projecte de llei que no han estat objecte de reserves, demanaria als grups parlamentaris si volen intervenir.

El Grup Mixt?

El Grup Socialdemòcrata?

Sí, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Jo, de la mateixa manera que he dit abans, que no entraria a detallar tot el bé que hem pogut aportar amb les nostres esmenes al redactat de la Llei, he de dir que el resultat final malgrat, i em sap greu, que no s'hagi acceptat aquesta modificació de l'article 1 de la mateixa, votarem a favor, perquè pensem que en conjunt, i sinó ja proposarem la modificació aquesta més endavant, és una Llei que permetrà, doncs, -i torno a dir, si el Govern fa la seva feina-, preservar el patrimoni cultural d'Andorra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal alguna intervenció?

Sí, Sra. Maria Lluïsa Puig teniu la paraula.

La Sra. Maria Lluïsa Puig:

Gràcies Sr. síndic.

Com a introducció a la Llei que avui em toca defensar en nom del Grup Parlamentari Lliberal, i després d'escoltar les intervencions dels altres grups parlamentaris, vull manifestar amb convicció i determinació, i vist el neguit que existeix per la preservació del nostre patrimoni, que la Llei que avui votarem serà de cabdal importància per a preservar la riquesa patrimonial de la nostra terra.

Fins a la data d'avui hem preservat el patrimoni cultural d'Andorra fen ús de les ordinacions del 13 de juliol de 1964, del 4 de juny del 1970, i 5 de juliol del 1988, i la Llei de protecció del patrimoni cultural i natural del 9 de novembre del 1983. És evident que totes aquestes legislacions vigents no constitueixen el marc jurídic suficient per garantir el compliment de l'article 34 de la Constitució, en el qual s'obliga a l'Estat a garantir la conservació, la promoció i la difusió del patrimoni històric, cultural i artístic d'Andorra.

A més, aquestes legislacions tampoc atribueixen a l'Administració pública la potestat suficient

per a poder fer efectiva la protecció del patrimoni cultural. Davant d'aquesta mancança constatada i davant la necessitat de voler preservar el nostre patrimoni cultural com a testimoni de la nostra història, el Partit Liberal d'Andorra ja va incloure en el seu programa electoral l'esperit d'impulsar la llei de protecció del patrimoni.

D'altra banda, en la sessió de debat sobre l'orientació política global del Govern del 20 de juny del 2002, el Grup Parlamentari Lliberal, conjuntament amb els altres grups polítics de la Cambra, aprovà una proposta de resolució en la qual s'instava el Govern a presentar a tràmit parlamentari el Projecte de llei del patrimoni cultural, manifestant un cop més la nostra voluntat de fer una llei que protegeixi el nostre patrimoni.

En data 21 de novembre del 2002, el Projecte de llei va entrar a tràmit parlamentari finalitzant el període de presentació d'esmenes, el qual fou prorrogat fins el dia 11 de març del 2003, amb un total de 85 esmenes presentades. Del total d'esmenes presentades, 24 han estat aprovades per unanimitat, 1 per majoria, 19 transaccionades i aprovades per unanimitat, 19 retirades, i 22 rebutjades. El que representa un 74% de les esmenes presentades han estat resoltes per decisió de la Comissió, treballant dins d'un ambient participatiu, i arribant sovint al consens.

El Projecte de llei que avui presentem a debat parlamentari suposa un replanteig general de la visió i tractament del patrimoni cultural d'Andorra respecte a la situació actual. A més està dotat del marc jurídic suficient per a poder preservar el nostre patrimoni, donant a l'Administració un conjunt de potestats per a poder dictar ordres executives d'execució subsidiària sancionadora, etc., així com una sèrie de regulacions específiques per a les diferents categories i tipus de béns.

En l'elaboració d'aquest Projecte de llei s'han tingut en consideració les opinions i aportacions de la societat civil trameses mitjançant organitzacions que defensen el patrimoni cultural, com per exemple ICOMOS, etc.

Per tant, pensem que amb la implicació de tots, i respectant i analitzant cadascun dels suggeriments aportats tant per la societat civil, organitzacions, representants dels altres grups parlamentaris, etc., hem aconseguit una Llei

previsora de protecció i de salvaguarda del patrimoni cultural d'Andorra.

Estem convençuts que l'entrada en vigor d'aquesta Llei significarà un salt qualitatiu molt important pel que fa a la protecció del nostre patrimoni, i és per això que demanem el consens de totes les forces parlamentàries per la seva aprovació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir?

Sí?

Sr. ministre de Cultura teniu la paraula.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la nostra hereditat nacional com a país eminentment pirinenc que som, s'ha de sustentar en l'idea de continuïtat i d'enllaç entre el passat, el present i el futur. La cultura en el sentit ampli de la paraula, ens dóna especificitat, i per tant, hem de saber transmetre les millors condicions a les generacions futures el patrimoni que ens ha estat llegat.

En aquest sentit, també voldria fer referència a la reserva d'esmena que el Sr. Rodríguez ha presentat referent al fet que el concepte de protecció del patrimoni que es tenia, aquí, amb la Llei, referent a què només s'incloïen els béns relacionats amb la història o la cultura d'Andorra, aquest concepte és un concepte que, evidentment, amb la legislació comparada tenim altres exemples.

Vostè també feia esment, o feia comentari que potser el fet de tenir una visió una mica restrictiva, que no comparteixo, ens podria implicar que en un futur poguéssim córrer. En aquest sentit tenim exemples com la llei espanyola que diu que el patrimoni històric espanyol és el principal testimoni de la contribució històrica dels espanyols a la civilització universal, i també de la seva capacitat creativa contemporània. També, agafant un altre exemple, en aquest cas la legislació portuguesa, diu que: "El patrimoni cultural portuguès és constituït per tots els béns materials i immaterials que pel seu reconegut valor propi hagin de ser considerats d'interès rellevant per a la permanència, identitat a la cultura portuguesa a través del temps."

I amb uns termes molts generals que tampoc ara diré, la llei catalana també s'expressa.

El que voldria, doncs, manifestar, és que amb aquest esperit de preservació i de riquesa col·lectiva que és el patrimoni cultural, el Projecte de llei que avui presentem utilitza diferents referents, com aquests textos legislatius que acabo d'exposar, però també convenis i tractats internacionals. I podem dir per tant, que és una Llei totalment adaptada i preparada per aquest segle XXI.

També, en justa correspondència amb l'imperatiu legal que el mandat de l'article 34 de la Constitució adreça a l'Estat i que diu que la conservació, promoció i difusió del patrimoni històric, cultural i artístic d'Andorra ha d'estar garantit, doncs, per l'Estat, també en el debat d'orientació política que es va tenir el passat 20 i 21 de juny de l'any 2002, en el qual el Govern, amb el parlament del nostre cap, va adoptar el compromís de promulgar una llei de forma imminent sobre la Llei de protecció del patrimoni, cultural d'Andorra.

Per tant, és doncs, avui un deure de justícia i també de responsabilitat política poder presentar en el si d'aquesta Cambra el Projecte de llei del patrimoni cultural d'Andorra, a fi que es pugui debatre i es pugui sotmetre a la seva aprovació.

Una de les missions del Govern a través del Ministeri encarregat de la Cultura és la conservació, l'estudi i la difusió del patrimoni cultural d'Andorra. Ja des del 1960, primer amb la Junta de qüestions socials del Consell General, i més tard amb les conselleries i els ministeris encarregats de la cultura, s'ha tingut voluntat de restaurar i d'estudiar els nombrosos béns culturals que configuren el nostre país. S'han publicat i s'han difós molts coneixements sobre aquests béns. També podem afirmar que hi han hagut des de fa quaranta anys polítiques de conservació, recerca i difusió d'aquest patrimoni.

La legislació vigent, però, és excessivament genèrica, i no atribueix a l'Administració pública les potestats suficients per poder fer efectiva aquesta protecció del patrimoni cultural.

Així, el Projecte de llei que avui presentem conté també una normativa complementària específica per a determinades categories de béns, que fins ara no estaven regulades: com pot ser el patrimoni arqueològic, l'etnològic, el documental, o el bibliogràfic; i que donen, per

tant, un concepte més ampli del patrimoni cultural.

També s'estableixen dues categories de béns culturals, els béns d'interès cultural que seran els màxims exponents, doncs, dels nostres béns patrimonials, com també els béns inventariats que gaudeixen d'una protecció més preventiva, i que formarien part d'una llista a desenvolupar.

També vull manifestar la creació del Consell Assessor del Patrimoni Cultural, que serà un òrgan que tindrà com a objectiu garantir que el Govern no exerceixi les seves potestats de manera arbitrària, sinó que ho faci amb criteris totalment i essencialment tècnics i científics. Aquest consell assessor haurà d'emetre informe preceptiu abans que el Govern adopti les principals resolucions que li corresponen en aplicació d'aquesta Llei.

Podem afirmar, doncs, que el Projecte de llei de patrimoni cultural d'Andorra ens dona els mecanismes i les garanties suficients perquè el patrimoni pugui ser salvaguardat, tant per les obligacions que s'imposen a les administracions, com el Govern o els comuns, com també pels instruments amb els quals es doten aquestes institucions.

No obstant, sense foment i sense un programa d'ajuts, el desenvolupament eficaç de la Llei es faria difícil. L'efectivitat de la Llei queda garantida amb la dotació del 0,50% del pressupost anyal en inversió d'obra pública que s'adjudicarà al Govern. Aquesta dotació també permet d'establir un programa anyal d'ajuts, tant per la conservació com per la restauració i el gaudi del patrimoni cultural.

No podem defugir, i també és bo precisar-ho, que es preveu un règim sancionador per a totes les infraccions que es puguin derivar de l'incompliment d'aquesta Llei.

Fruit de la política patrimonial menada durant molts anys, també s'annexa en aquest Projecte de llei una llista on hi figuren els béns rellevants i representatius de les diferents categories de béns. Està formada per 67 elements relacionats amb la història i la cultura d'Andorra, dels quals: 54 monuments, 12 zones arqueològiques, i 1 conjunt arquitectònic.

Aquestes són, en grans línies, els projectes d'aquest Projecte de llei. El que esperem, doncs, és poder comptar amb l'aprovació, -i en aquest cas, doncs, un grup parlamentari ja s'ha manifestat-, doncs, l'aprovació d'aquest Projecte de llei, ja que, després de l'innegable millora que s'ha fet al text original gràcies al

treball que s'ha dut a terme a la Comissió Legislativa, pensem que l'aprovació d'aquesta Llei podrà ser l'inici d'un camí fructuós en el qual tots els estaments públics i la societat en general, tinguem el deure d'estimar, però també de preservar i de reconèixer el patrimoni del nostre país.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

S'obre un nou torn d'intervencions pels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt alguna intervenció? No?

Pel Grup Socialdemòcrata?

Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Bé, com que hi ha hagut una al·lusió, doncs, agraeixo l'aclariment que m'ha fet el ministre, i ara intervindré jo també al respecte.

Pel que fa al cas espanyol m'ha parlat de la Llei del patrimoni històric, no de la Llei de patrimoni cultural. Hi ha una petita diferència. Però així i tot, després s'ha referit a la nostra pròpia legislació, i he diferenciat patrimoni històric, també, i cultural, que és en els termes que diferencia la Constitució, i jo li agrairia, i no en dispenso sinó ja ho faria jo mateix, si ens poguéssim llegir la definició de patrimoni cultural que dona la Llei del patrimoni cultural i natural, que precisament en la part de patrimoni cultural, deroga la Llei que avui estem aprovant. La Llei aquella, quan defineix el patrimoni cultural, en cap cas parla d'Andorra. És un valor universal. I m'he referit a això.

En aquest cas tornem enrere, m'hi he de referir tal com m'hi he referit amb el que és la legislació relativa a la vigència de les disposicions de l'organització del treball quan parlàvem de Llei del contracte laboral. Em sap greu, penso que era una oportunitat de salvar aquesta situació que queda desregulada en quedar la Llei, la part corresponent a patrimoni cultural de la Llei del patrimoni cultural i natural, derogada. Bé, insisteixo, segurament ho haurem de corregir. No passa res.

Li agraeixo que hagi parlat també del 0,5%. Sé que vostè personalment n'era un gran defensor. No havia tingut el suport.... no diré de qui. Però bé, li agraeixo, doncs, perquè la iniciativa va ser gràcies a una esmena nostra.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Per part del Grup Lliberal cap intervenció?

Cap més intervenció?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions puc entendre de què aquesta Llei queda aprovada per assentiment?

D'acord?

Bé, doncs, declaro, doncs, aprovat el Projecte de llei del patrimoni cultural d'Andorra.

Moltes gràcies.

Acabat l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 19.35h)